Să păzim zîmbetul copilăriei de umbra războaielor!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1585 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 1 iunie 1954

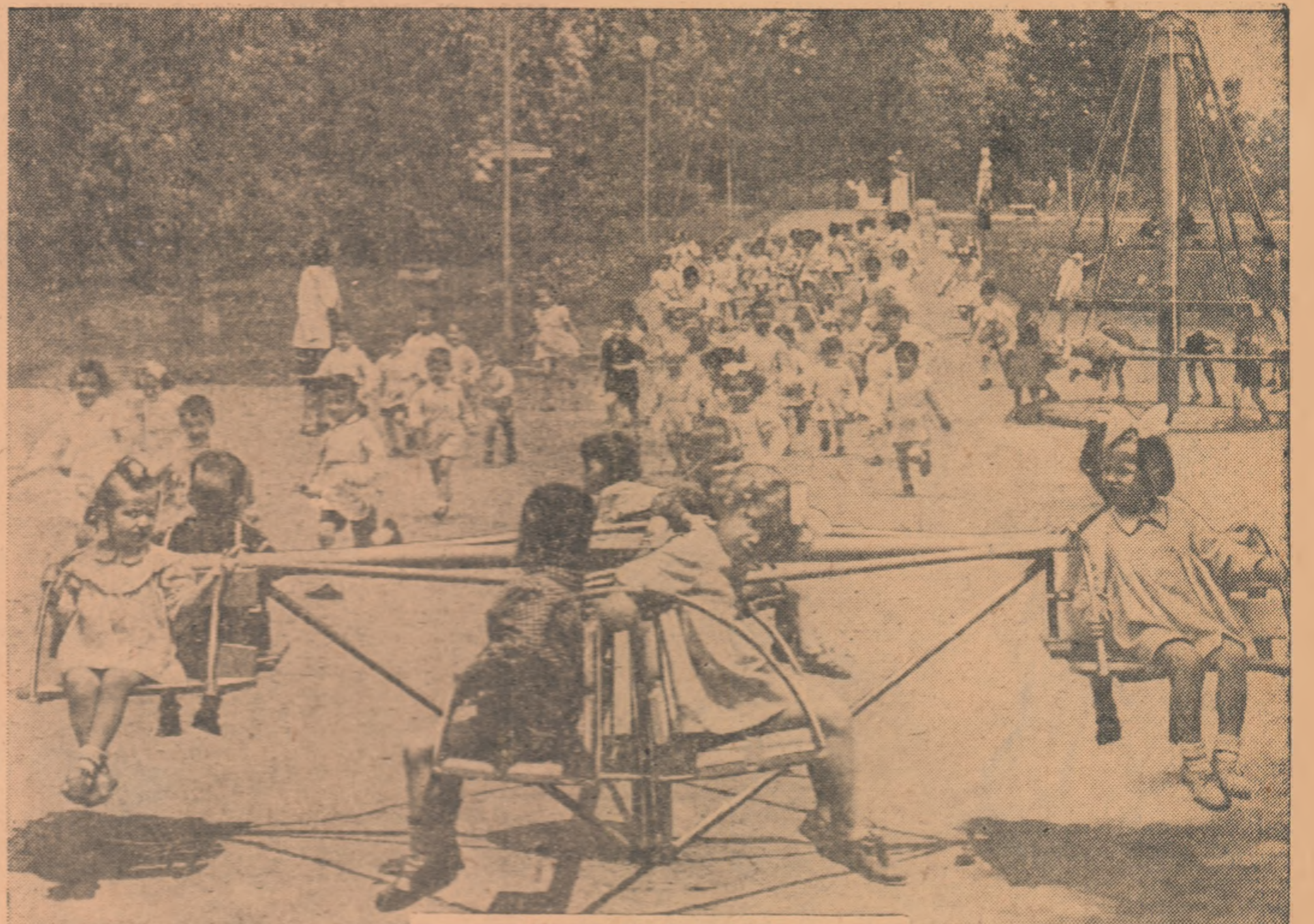

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Copiii — priviri senine

PE STRĂZILE Bucureștiului, în orașe și sate, la tot pasul, întîlnești pe un afiș, chipul drăgălaș și atît de iubit a doi copii: un băiat și o fetiță, privind spre azurul cerului, cu fața senină, cu brațele întinse spre porumbelul păcii.

Termini de admirat, citești textul și exclami surprins și bucuros: **„1 iunie, ziua internațională a copilului".**

Copiii au fost înconjurați întotdeauna de dragostea oamenilor care i-au iubit. Pentru ei s-au scris nemuritoare opere literare, pictorii și sculptorii le-au închinat veșnice daruri.

Viața minunată a copiilor sovietici este slăvită în melodiile lui Soloviov Sedoi și Muradeli și ale atîtor alți compozitori. Paul Robeson cîntă duios copiilor cărora li s-au furat bucuriile de către vitrega orînduire capitalistă.

Sumbru e tabloul vieții copiilor în țările imperialiste și aservite lor. Pe străzile Romei, ale Madridului, în orașele și satele din Nigeria, Tunisia și Maroc, în întreaga lume capitalistă, mii și mii de copii flămînzi umblă cerșind, scormonesc în gunoaie, mor sleiți de puteri.

In S.U.A., Congresul a alocat din bugetul pe anul 1954—1955 o sumă de 44 miliarde 860 milioane dolari pentru cheltuieli de război, în timp ce peste 3 milioane de copii, ca să poată mînca, trebuie să lucreze alături de părinții lor, în condiții neomenești, în fabrici și uzine.

Amarnică este viața acelor părinți care nu cunosc pe fața copiilor lor fericirea vieții.

Cu dragoste și admirație privesc părinții din toate țările lumii înspre Uniunea Sovietică, înspre țara în care copiii se bucură din plin de anii copilăriei lor.

Pentru ca viața copiilor sovietici să fie cît mai îmbelșugată muncesc părinții și frații lor, eroici constructori ai comunismului. Pentru pacea și fericirea copiilor depun eforturi, în aceste zile, la Geneva, delegațiile Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și Republicii Democrate Vietnam.

In nici o țară din lume nu s-a făcut vreodată atît de mult pentru copii ca în Uniunea Sovietică. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic acordă cea mai mare atenție creșterii unei generații sănătoase, puternice, educate în spiritul nobilelor idei ale comunismului, unei gărzi noi, înflăcărate, care să ducă mai departe steagul înspre vremurile de aur ale comunismului.

Pentru copii s-au făcut nenumărate creșe, cămine, tabere în cele mai pitorești regiuni ale Uniunii Sovietice. Numărul așezămintele speciale pentru copii crește din an în an. Numai în anul acesta vor fi puse în funcțiune grădinițe de copii, cu o capacitate de 110.670 locuri și creșe pentru 58.000 de copii. In vara aceasta 2.750.000 de copii se vor odihni în tabere.

Acestea sînt doar cîteva cifre care demonstrează cu prisosință grija Guvernului Sovietic și a Partidului Comunist pentru copii.

Cît de mult s-a schimbat viața poporului nostru în anii de după eliberare o exprimă puternic, concludent și viața copiilor din patria noastră.

Au rămas în urmă, ca o tristă amintire, vremurile în care mureau anual, în țara noastră, peste 8 mii de femei mame, lipsite de asistență medicală,; cît despre mortalitatea infantilă, despre țara noastră se vorbea ca despre cea mai „renumită" din Europa.

Astăzi, prin grija puterii populare, copiii sînt educați de școala nouă, organizația de pionieri, de familie, pentru a deveni cetățeni devotați patriei, care iubesc munca și știu să dea tot ce au mai bun pentru fericirea poporului nostru.

Uniunea Tineretului Muncitor desfășoară o intensă activitate în rîndurile mișcării de pionieri, trimițînd în fruntea organizațiilor pionierești utemiști capabili, care iubesc copiii.

Copiii din patria noastră visează să devină mineri și strungari destoinici, maiștri ai recoltelor bogate, constructori de hidro și termocentrale, tehnicieni și ingineri, medici și scriitori. In fața lor sînt astăzi deschise largi posibilități pentru realizarea celor mai îndrăznețe visuri. Partidul și guvernul socotesc că pentru creșterea unei generații puternice, educată în spiritul moralei comuniste, nici un sacrificiu nu este prea mare.

Pe tot întinsul patriei există creșe și cămine de copii, palate și case ale pionierilor, tabere și colonii în locurile cele mai pitorești. Anul acesta zeci de mii de copii își vor petrece vacanța în tabere, la munte sau la mare.

Chiar în aceste zile, ori unde îți îndrepți privirile te întîmpină pregătirile ce au fost făcute pentru sărbătoarea copiilor. Noi rochițe... jucării... cărți...

Poporul nostru cinstește așa cum se cuvine, ca pe o sărbătoare de seamă, ziua internațională a copilului.

In această zi oamenii muncii din patria noastră și împreună cu ei tinerii își demonstrează din nou hotărîrea de a lupta și mai înflăcărat pentru viitorul luminos al patriei noastre, pentru pacea și fericirea tuturor copiilor din lumea întreagă.

In sprijinul copiilor rămași fără părinți

Consiliul de Miniștri al R.P.R. și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn au elaborat o Hotărîre cu privire la ocrotirea copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie. Hotărîrea stabilește o serie de măsuri pentru asigurarea de condiții cît mai bune, materiale și sanitare de învățătură și educație, pentru dezvoltarea multilaterală a copiilor crescuți prin grija statului. Hotărîrea care va intra în vigoare de la 1 iulie a.c. stabilește tipurile de instituții și formele de asigurare a creșterii copiilor rămași fără părinți sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie.

In instituțiile de copii din sistemul Ministerului Invățămîntului, Ministerului Sănătății și Ministerul Prevederilor Sociale se primesc — după cum prevede Hotărîrea—copii orfani de ambii părinți lipsiți de întreținere, copii orfani de un părinte, cînd părintele supraviețuitor nu poate asigura întreținerea copilului și numai pe timpul cît se află în această situație, copii rămași fără îngrijire părintească din diferite motive, copii infirmi care necesită condiții speciale de îngrijire și învățătură etc.

Hotărîrea stabilește că plasamentul familial al copiilor pînă la 14 ani se va face de către secțiile de prevederi sociale ale sfaturilor populare. Alocația pentru copiii dați în plasament familial se fixează la 100 lei lunar, de fiecare copil.

Hotărîrea conține numeroase prevederi care oglindesc grija statului democrat-popular pentru ca toți copiii de vîrstă școlară din casele de copii și cei dați în plasament familial să învețe carte, să se pregătească pentru a putea deveni elemente folositoare societății.

Hotărîrea stabilește un barem de înzestrare cu echipament astfel ca fiecare copil din unitățile de copii să primească îmbrăcămintea necesară de vară și de iarnă. De asemenea copiii din unitățile de copii vor primi manuale și rechizite școlare necesare pe timpul cît merg la școală.

Sfaturile populare vor asigura locuință tinerilor care au fost crescuți prin grija statului și se încadrează în producție. Pe timpul vacanței, elevii și studenții proveniți din casele și căminele de copii și din plasament familial vor primi întreținere în casele de copii. Pentru a asigura desfășurarea în cît mai bune condiții a muncii de pionieri în unitățile de copii orfani sau lipsiți de posibilitatea de a fi crescuți în familie C.C. al U.T.M. va trimite în aceste unități cîte un instructor superior de pionieri ales dintre cele mai bune cadre de instructori.

Hotărîrea stabilește în sarcina Comitetului de Stat al Planificării, Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Industriei Alimentare, Ministerului Comerțului Interior și Centrocoop-ului repartizarea și asigurarea din fond centralizat a produselor alimentare și industriale necesare unităților de copii crescuți prin grija statului.

Hotărîrea recomandă C.C.S-ului să desfășoare o activitate intensă pentru organizarea patronării unităților de copii crescuți prin grija statului de către întreprinderi G.A.S., S.M.T. etc. creînd pe lîngă fiecare unitate un comitet format din reprezentanții întreprinderilor și instituțiilor care le patronează.

Comitetele regionale și raionale de partid — se arată în Hotărîre, — sînt datoare să îndrume munca organelor locale și să mobilizeze organizațiile de partid din instituțiile de copii crescuți prin grija statului, pentru transformarea acestora în instituții de stat care să realizeze educația comunistă, dezvoltarea multilaterală a copiilor, deschizînd în fața lor perspectivele unei vieți fericite pregătindu-i să devină cetățeni activi și folositori patriei.

La „Magazinul copiilor"

Dacă ție cititorule îți plac mult copiii, dacă în drumul tău grăbit printr-un parc ai ocolit cu grijă castelul de nisip în jurul căruia se învîrteau gravi și preocupați niște „constructori" cît o șchioapă sau te-ai oprit lîngă gardul unei grădinițe și ai privit zîmbind, în curte, jocul drăgălaș al copiilor, atunci fă-ți un drum și printr-un magazin al copiilor. Așa, doar ca să privești.

Nicăieri n-ai să întîlnești atîta freamăt și voioșie copilărească, atîta bucurie sinceră, deplină.

La „Magazinul copiilor" din București ai să întîlnești tot ceea ce am spus. La raionul de jucării are să te întîmpine zîmbind amabil o vînzătoare. Se numește Elena Mihăilescu, o vînzătoare conștiincioasă. Află despre ea că îi plac copiii, este deabia de un an în comerțul socialist și încă ceva: în fiecare lună, regulat este declarată fruntașă în muncă. Ce vrei? Are meritele ei: știe să se apropie de clienții micuți, vorbește amabil și convingător, aranjează cu gust vitrina și întreg raionul, se îngrijește să nu-i lipsească lucrurile ce se caută și.. n-ai s-o vezi nici cînd obosită. Dealtfel, cum să ai timp pentru asta cînd în fiecare clipă raionul ei este asaltat de cumpărători și pe deasupra mai este și în întrecere. Concurentul ei cel mai serios este utemistul Ioniță Tudor, tînărul gestionar de la raionul de încălțăminte. Iar la parter, la un raion special de lengerie și rufărie pentru copil noi născuți servește utemista Nadia Chietraru, de asemenea fruntașă în muncă. In jur, zarvă de copii gălăgioși cu căluți uriași și păpuși grațioase în brațe, ținîndu-se de mîna mămichii. Peste toată această frămîntare într-un continuu du-te-vino veghează ochiul bătrînei îngrijitoare a magazinului. Tovarășa Elena Popescu este decorată cu „Medalia Muncii" și fără să știi acest lucru ghicești imediat dragostea și conștiinciozitatea cu care se îngrijește de magazin. Dacă vrei să faci cunoștință cu ea nu ai decît să arunci neglijent o hîrtie în mijlocul magazinului sau să răstorni nepriceput un căluț așezat în locul rezervat pentru joacă al copiilor cumpărători.

Pentru ziua copilului, responsabilul magazinului, tov. Bucăr s-a pregătit din vreme. Și-a aprovizionat magazinul cu jucării noi, mecanice unele, cu trenuri, mașini, bărcuțe, triciclete și landouri, muzicuțe, baloane, lengerie și parfumerie pentru copii, mă rog, de toate. Acum, micuții clienți pot să poftească.

Voi, mame!

învățați pruncii voștri
înainte de cuvîntul mamă
înainte de cuvîntul pîine —
cuvîntul Pace.

Voi, dascăli!

învățați copiii voștri
odată cu cuvîntul dreptate
odată cu cuvîntul datorie —
cuvîntul Pace.

(M. Beniuc)

Daruri pentru cei mici

Comisiile de femei de pe lîngă sfaturile populare din regiunea Baia Mare au întîmpinat Ziua Internațională a Copilului cu realizări frumoase în muncă. In orașul Baia Mare, prin grija comisiei de femei s-a amenajat o cameră a mamei și copilului în localul gării. De asemenea, cu fondurile realizate din organizarea unei serbări, s-a cumpărat materialul necesar pentru confecționarea unui număr de 230 șorțulețe pentru copiii de la căminele de zi „1 Mai", „23 August", „Elena Pavel", precum și pentru copiii din grădinițele din cartierele Hatvan și Ferneziu. Pentru confecționarea șorțulețelor au fost organizate pînă acum 28 de clăci. La una din aceste clăci, femeile din cartierul Valea Roșie, de pildă au confecționat 30 șorțulețe.

Tot în cinstea Zilei Internaționale a Copilului, în orașul Baia Mare s-a deschis de curînd un magazin al copiilor. In orașul Satu Mare, comisia de femei a organizat o serbare populară și o chermeză, iar cu banii încasați, s-au cumpărat materiale și se confecționează hăinuțe pentru copiii de la orfelinatul „Olga Bancic" din localitate.

In lumea basmelor

De mult timp am promis nepoțelului meu Paul că-l voi duce la Teatrul de păpuși...

Intr-o zi am văzut un afiș în tramvai; aducîndu-mi aminte de dorința nepoțelului am coborît și m-am dus la casa teatrului.

Am pășit, ținîndu-l de mînă, în sala frumos împodobită a teatrului de păpuși „Țăndărică" din Capitală. Ne-am așezat pe scaun lîngă un copilaș cîrn cu părul cîrlionțat ce ronțăia, dintr-o pungă, niște bomboane.

Se reprezenta „Artiștii pădurii" — o piesă de scriitorul sovietic H. Ghernet pe muzica lui Alexandrova. M-am uitat în jur. Paul, nepoțelul meu, privea cu totul furat scena și pe fața-i luminată de bucurie, stăruia un zîmbet fericit de copil. Băiețelul cu părul cîrlionțat de alături rămăsese cu o bomboană nemestecată în dinți și privea în față cu respirația întretăiată de emoție. In jurul meu alte fețe aprinse de bucuria clipei, ochi ce clipeau de emoție.

Socot și acum că niciodată nu am putut vedea o manifestare atît de deschisă, sinceră și intensă a bucuriei ca în seara aceea.

Fără să vreau mi-a revenit în minte frînturi din copilăria mea, sărmană și tristă ca și viața acelor zile. La anii copilașilor din sală, răscoleam cu piciorușele goale colbul drumeagului de țară. Copiii din sat aveau ochii stinși, fețele supte de foame și pîntecul umflat nesănătos. Părinții la fel de sărmani și goi, plecau în faptul zorilor pe țarina stearpă. Din boțul uscat de mămăligă rupeau o bucată lăsînd-o pe pricinciul ferestrei lîngă copilașii adormiți. Mai în fiecare toamnă, mama se întorcea parcă mai ofilită de la țintirimul satului unde lăsase în coșciugul cioplit grosolan de moș Timotei, dulgherul, cîte unul din copilașii secerați nemilos de pelagră, năduf sau dropică. Pîine, haine, teatru? Nici în nălucirile viselor iscate de foame veșnică nu îndrăzneam să vedem acestea...

Larma ascuțită de glasuri copilărești iscate de jocul păpușilor de pe scenă mă rupse din gînduri. Am rîs împreună cu ei bucurîndu-mă de bucuria lor.

Cînd am ieșit în stradă, înserarea cobora liniștită peste oraș. Paul zburda în jurul meu purtînd în gînd imaginea frumuseților văzute. „Ai văzut, unchiule! Ce frumos a fost!"

Corespondent
ION GRAUR

Vești bune pentru copii

● La fabrica de încălțăminte „Victoria" din Cluj, din cupoanele de piele rămase de pe urma croielii și din talpă economisită, s-au realizat în luna aprilie 300 perechi sandale pentru copii.

● In primul trimestru al acestui an, colectivul fabricii „Ideal" din Mediaș a dat peste prevederile planului cu 29 la sută mai multe landouri și cărucioare pentru copii față de aceeași perioadă a anului 1951.

● Membrele comisiei de femei a sfatului popular al orașului Galați au lucrat în timpul lor liber 70 de bluze pentru căminul de copii „Olga Bancic".

● Copiii din orașul Ploești asistă cu plăcere la spectacolul teatrului de păpuși „Ciufulici". De anul trecut și pînă acum au fost prezentate aici 280 spectacole cu piesele: „Capra cu trei iezi", „Căsuța din ulcior", „Fetița pădurii" și altele, la care au asistat peste 53.200 de copii.

DIN SATE

"AGERPRES" Stiri Interne 27 mai 1954 Fila 1o Ora 11,3o vb

1o.— Ploești 27 (Agerpres)

In primul trimestru al anului acesta numeroase mame din regiune au primit ajutoare familiale de stat în valoare totală de 1.881.582 lei.

In același interval de timp, 35 mame cu peste 1o copii printre care Ana Mușat din comuna Bucov, raionul Ploești, Maria Udișiu din orașul Ploești, Elena Pomîrleanu din Pucioasa, Sorica Crăciun din orașul Rîmnicul Sărat și Ioana Ciugulea din comuna Blăjani, raionul Beceni au primit fiecare premiul unic de stat în valoare de 1ooo lei.

In regiune 88 femei muncitoare se mîndresc cu înaltul titlu de "Mamă eroină". Alte 552 mame au fost distinse cu ordinul "Gloria Maternă" iar 615 cu "Medalia maternității".

Însemnări

Intr-o dimineață de mai

Treceam într-o dimineață a acestor zile, pe o stradă necunoscută, plină de soare și liniște. O casă mai arătoasă își deschidea în afară ferestrele largi de parcă ar fi vrut să aspire aerul proaspăt străbătut de mireasma florilor din parcul învecinat. Ajuns în dreptul ferestrei un glas subțire, deosebit de melodios și cristalin de copil, mă opri în loc. Trebuie să știți că nimic nu poate fi mai gingaș decît să auzi cîteva versuri rostite de un copil cu o astfel de voce:

Eu sînt vestitul Prichindel
Cine n-a auzit de el?
Sînt cel mai mic din frații mei
Dar sînd chiar mai deștept ca ei

M-am săltat pe vîrfuri curios să văd înăuntru pe acel prichindel atît de deștept. L-am văzut: înalt de o șchioapă cu ochii negri, alergînd vioi și neastîmpărat, cînd la educatoarea ce-l privea cerînd să rămîie serioasă, cînd la alt băiețaș, din fața lui care se străduia să-și reamintească rolul său. In jur, copii cu ochii mari, îmbrăcați curat, cuminți și serioși.

— Ei, Nicușor, ai uitat? — interveni blînd educatoarea. Ia adu-ți aminte ce trebuie să-i răspunzi...

Băiețașul îndreptă privirile nedumerite spre educatoare și apoi luminîndu-se de parcă ar fi citit acolo replica, aruncă peste umăr, disprețuitor, lui „Prichindel".

— „Mi se pare mie că te cam lauzi, băiete"...

Era nespus de drăgălaș. Educatoarea zîmbi. Inaintă apoi dinspre rîndul de copii o fetiță bălaie, grăsuță și îmbrăcată ca o păpușă.

— Eu sînt „Albă ca zăpada"...

Fetița se înecă, se fîstîci și roșie ca funda mare din păr își ascunse mîinile la spate, frămîntîndu-le. Mi se făcuse milă văzînd-o gata să plîngă și cu dragă inimă ia-și fi suflat rolul dacă l-aș fi cunoscut. Auzii în spate un lipăit de papuci și sării ars de parcă ași fi fost surprins ascultînd la uși. Un unchiaș cu părul rar și nins mă privea zîmbind cu tîlc și făcîndu-mi cu ochiul complice. Se apropie de mine și-mi șopti mîngîindu-mi obrajii cu mustățile lungi.

— Iți plac, hai? Eu vin aci în fiecare zi. N-am pe nimeni dar îmi plac, vezi, copiii. Toți sînt drăgălași. Ai văzut-o pe Mioara — „Alba ca zăpada"? Este fetița unui croitor. Și „Prichindel" are ceva „stofă" în el. Este Viorel, băiatul lui Guți de la cinematografie.

Moșul îmi cercetă fața, apoi bănuind că-s străin de locurile acelea, căuta să mă dumirească.

— Aici este grădinița de copii a Școlii nr. 42. Copiii oamenilor din cartier... Se pregătesc de serbarea de sfîrșit de an. Directoarea, tovarășa Tălăngescu, se ocupă de ei. Ai să vii și dumneata, nu-i așa? Ai să vii, știu eu: îți plac copiii—decretă el. Și acum hai să privim mai departe. Iacă, vorbește Răducu, unul dintre „pitici"...

G. P.

CĂRȚI NOI PENTRU COPIII PATRIEI NOASTRE

Cu prilejul zilei internaționale a copilului, un redactor al ziarului nostru s-a adresat tovarășei Veronica Mihăileanu, director al „Editurii Tineretului" a C.C. al U.T.M.

Publicăm mai jos răspunsurile primite:

Intrebare: — Care sînt realizările din ultima perioadă ale „Editurii Tineretului" în domeniul literaturii pentru copii?

Răspuns: — Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, literatura noastră pentru copii a cunoscut un avînt deosebit. O dovadă o constituie însăși activitatea fructuoasă a „Editurii Tineretului", care învățînd din bogata experiență a editurilor sovietice pentru copii a pus la îndemîna celor mici din patria noastră numai în anul 1953 un număr de 227 titluri într-un tiraj ce depășește 3.703.450 exemplare.

Lucrările pentru copii ale maestrului Mihail Sadoveanu, „Dumbrava minunată" și „Povestiri", lucrările acad. A. Toma „Sună ghiocel, sună clopoțel", „Pitici și frații săi mai mici", culegerea de basme în proză „Păunașul codrilor" și basmul în versuri „Prichindel" de acad. Victor Eftimiu, ca și lucrările „Cîntec de leagăn al Doncăi" și „Fabule" scrise de Marcel Breslașu, „Basme" de Vl. Colin, „Nică fără frică" de Nina Cassian, „Sfredeluș" de Demostene Botez, „Gogu Pintenogu" de C. Theodorescu, „București, oraș iubit" de Maria Banuș au ridicat mult nivelul literaturii noastre pentru copii, constituind un îndemn și un exemplu pentru scriitorii tineri.

In ultimii ani, alături de acești scriitori s-au afirmat o seamă de tineri prozatori și poeți, care prin lucrările lor au îmbogățit mult literatura pentru copii: „Nufărul roșu" de P. Luscalov, „Marea bătălie de la Iazul Mic" de O. Pancu-Iași, „Inimoșii" de Gica Iuteș, „Tabăra din munți" de Gelu Naum, „Povestea Bradului" și „Serile cu moș Nichifor" de Cezar Drăgoi și altele.

O permanentă preocupare a „Editurii Tineretului" a constat în aceea de a da copiilor, prin intermediul traducerii, o seamă de cărți din tezaurul literaturii clasice ruse și din bogata literatură sovietică. Astfel, s-au editat „Prizonierul din Caucaz" și „Cei trei ursuleți" de Lev Tolstoi, „Povestiri" de A. P. Cehov, „Pepe" de M. Gorchi, „Muzicantul orb" de Corolenco, „Copiilor" de V. Maiakovski, „Poezii pentru copii" de S. Marșak, „Ciuc și Ghec" de A. Gaidar, etc., cărți mult iubite de copiii noștri.

Una din realizările de seamă ale „Editurii Tineretului" în domeniul literaturii pentru copii o constituie editarea colecției „Pitic", în care au apărut „Povestea gîștelor" de G. Coșbuc, „Fabule", de M. Breslașu, „Găinușa de aur" de Mihail Stoian etc.

Preocuparea editurii de a da cît mai multe lucrări originale care să oglindească noile realități ale vieții noastre se împletește însă cu grija de a valorifica și a pune la îndemîna micilor cititori operele literaturii noastre clasice și ale literaturii universale.

Astfel din literatura clasică romînă au fost editate pentru cei mici lucrări ale lui M. Eminescu, V. Alecsandri, Al. Vlahuță, I. Slavici, Ion Creangă, iar din literatura clasică universală „Cheița de aur" de A. Tolstoi, „Gavroche" de V. Hugo, „Motanul încălțat" de Ch. Perrault și altele.

Dar atît în domeniul literaturii originale, cît și în acela al traducerilor noi mai avem încă multe de făcut. In primul rînd, în domeniul literaturii originale, trebuie să punem accentul pe editarea acelor cărți care zugrăvesc oameni înaintați ai patriei noastre, oameni care construesc socialismul, trebuie să reflectăm mai puternic legătura dintre școală, organizația de pionieri și familie.

Intrebare: — Care este preocuparea „Editurii Tineretului" pentru îmbunătățirea permanentă a aspectului grafic al cărților pentru copii?

Răspuns: — Trebuie spus că această problemă nu a constituit de la început o continuă preocupare pentru noi, că n-am pus accentul pe însemnătatea educativă a concordanței dintre conținutul cărții și aspectul ei grafic. Deși am înțeles că ilustrația scoate în relief elementele esențiale ale unei cărți, ajutîndu-l pe micul cititor să pătrundă conținutul de idei, noi n-am fost destul de exigenți în această direcție. Dăm ca exemplu: „Pomul de iarnă" de M. Calmîcu, ilustrat de I. Popescu-Gopo și altele.

Totuși se poate vorbi de progrese însemnate obținute în acest domeniu. Volumele „Nică fără frică" de Nina Cassian, ilustrat de J. Perahim, „Somnoroase păsărele" de M. Eminescu, ilustrat de Ligia Macovei, „Basme" de V. Colin ilustrat de Marcela Cordescu, și altele, constituie realizări serioase.

Studiind exemplul pe care ni-l oferă cartea sovietică, noi căutăm să îmbunătățim prezentarea artistico-grafică, să introducem o paginație clară, care să ajute cititorilor, să obținem o prezentare îngrijită a cărților.

Principala noastră preocupare în domeniul ilustrației pentru copii este însă prezentarea cît mai tipică și cît mai reală a personajelor, deoarece în această direcție mai putem găsi slăbiciuni chiar și în cele mai izbutite ilustrații din cărțile noastre.

Intrebare: — Care sînt părerile micilor cititori asupra cărților editate pentru ei și ce doresc să citească în viitor?

Răspuns: — Pe adresa editurii sosesc în fiecare lună sute de scrisori de la micii cititori, care redau părerile și dorințele lor. Ei ne scriu cu dragoste despre eroii cărților care le-au devenit prieteni, despre învățămintele care le-au tras din lectura acestor cărți și despre felul cum aplică în activitatea lor aceste învățăminte. Mulți dintre micii corespondenți ne scriu despre prietenia lor cu Volodia Dubinin din „Strada Mezinului". Micii corespondenți ne vorbesc despre călătoriile pe care le fac pe mări și oceane cu ajutorul cărților „Cinci săptămîni în balon" și „Insula misterioasă" de Jules Verne, despre călătoriile interesante pe care le fac în trecutul de luptă al poporului nostru („Cîntec de leagăn al Doncăi" și „Scîntei în beznă") sau despre frumusețile patriei noastre pe care le-au aflat din „Romînia pitorească" de Al. Vlahuță, „Pasteluri" de V. Alecsandri și altele.

In cuvinte calde sînt exprimate sîmțămintele celor mici față de eroii din „Inimoșii" a căror viață interesantă din zilele noastre îi însuflețește.

In aceste scrisori, ei fac propuneri pentru viitoare teme ale lucrărilor ce se vor edita în editura noastră. Astfel, ei doresc să citească lucrări care să vorbească despre lupta partidului și a utecîștilor în ilegalitate, despre munca și realizările de azi ale oamenilor muncii. Pionierii și școlarii cer cărți care să oglindească activitatea organizațiilor de pionieri, precum și viața lor în școală. In numeroase scrisori copiii cer scriitorilor și editurii să le dea lucrări care să vorbească despre călătoriile marilor cercetători și despre viața marilor savanți.

Intrebare: — Ce își propune să editeze „Editura Tineretului" pentru viitor, în domeniul literaturii pentru copii?

Răspuns: — Datorită perspectivelor largi de dezvoltare pe care le are literatura în țara noastră și ținînd seamă de cerințele mereu crescînde ale micilor cititori, tematica literaturii pentru copii va fi simțitor îmbogățită.

Dintre lucrările ce vor apare în cursul acestui an, enumerăm: „Povestiri pentru cei mici" de M. Sadoveanu, „Iepurașul de turtă dulce", de V. Eftimiu, „Prisaca" de T. Arghezi, „Fata apelor" feerie în versuri de V. Porumbacu, „Poezii pentru copii" de C. Theodorescu, „Florile patriei" de N. Casian, „Primăvara noastră" de M. Cremene, „Călătorie printre aștri" de M. I. Ștefan și R. Nor, „Cantemiriștii" de C. Serghei, „Spătarul Milescu" de D. Almaș, „Furnicel" de S. Milorian etc.

In curînd micii cititori vor putea cunoaște și lucrarea lui Daniel de Foe — „Robinson Crusoe", „Coliba unchiului Tom" de H. B. Stowe și „Poveștile" fraților Grimm.

O carte despre ideile social-politice ale lui Nicolae Bălcescu *)

Ideologii moşierimii şi ai burgheziei din ţara noastră au încercat mereu să-l prezinte pe Nicolae Bălcescu ca pe un profet mistic, sau să-l reducă la proporţiile meschine ale unui naţionalist şovin. Nefiind nici ei convinşi de eficacitatea acestor procedee, aveau în general grijă să se vorbească cît mai puţin despre el, să fie cel mult pomenit în treacăt, iar opera sa să fie bagatelizată prin orice mijloace.

In lumina concepţiei despre lume a partidului clasei muncitoare, C. I. Gulian izbuteşte în ultima sa carte să înfăţişeze locul important pe care îl ocupă opera lui N. Bălcescu în istoria culturii noastre.

Pornind de la ideea că miezul operei lui N. Bălcescu, operă care a exprimat lupta lui pentru promovarea intereselor maselor exploatate îl constituie democratismul revoluţionar, autorul îşi începe lucrarea prin expunerea condiţiilor istorice, a rădăcinilor de clasă ale concepţiei democrat-revoluţionare a lui N. Bălcescu.

In ţara noastră, în prima jumătate a secolului al XIX-lea se desfăşura procesul de descompunere a feudalismului şi de dezvoltare a capitalismului. Burghezia romînă, interesată numai într-o anumită măsură în răsturnarea orînduirii feudale, urmărindu-şi interesele ei înguste de clasă, nu avea de gînd să împingă revoluţia burgheză pînă la capăt şi deci să satisfacă şi revendicările general democratice ale maselor asuprite şi exploatate.

Numai elementele cele mai înaintate au luptat hotărît pentru distrugerea, pe cale revoluţionară, a relaţiilor feudale.

In lupta antifeudală de la 1848, Bălcescu a luptat pentru victoria deplină a revoluţiei burghezo-democratice, pentru eliberarea iobăgimii de exploatarea feudală, pentru făurirea unei vieţi mai fericite.

Lucrarea tovarăşului C. I. Gulian arată că, luptînd împotriva liberalismului burghez-laş, trădător şi ostil poporului, — Nicolae Bălcescu a fost un mare democrat revoluţionar, proclamînd necesitatea sfărîmării cu forţa a relaţiilor feudale, crezînd fierbinte în forţele revoluţionare ale poporului. N. Bălcescu, într-o scrisoare din 4 martie 1850, scria: „Misiunea unui guvern revoluţionar e foarte simplă: **să propage şi să înarmeze revoluţia**, iată datoria lui. Să toarne adică în sufletul poporului convingeri revoluţionare şi apoi să-i pună arma şi să-i spună: acum cînd ai o credinţă, fii gata să mori pentru ea".

Arătînd că N. Bălcescu a fost primul militant social romîn care a înţeles şi a dezvăluit cu hotărîre antagonismul dintre boierul proprietar şi ţăranul clăcaş — antagonismul dominant al societăţii feudale — autorul subliniază că Bălcescu, luptător pentru cauza ţărănimii asuprite, a fost şi cel dintîi gînditor care a ridicat problema ţărănească în publicistica romînească.

Infierînd „actul barbar" prin care Mihai Viteazu a interzis şerbilor să mai părăsească moşiile pe care se aflau, Bălcescu scria: „De atunci, poporul se făcu nesimţitor la glasul domnului şi al boierilor, nu mai vru a se jertfi pentru o patrie unde nu i s-a lăsat drepturi şi pentru o libertate de care el nu se poate bucura, şi ţara, în loc de a se realţa 1) merse cu grăbire spre scădenie".

Bălcescu a fost convins că numai revoluţia poate rezolva revendicările democratice, că numai revoluţia poate schimba soarta poporului romîn. Intr-o scrisoare către I. Ghica, Bălcescu spunea: „Cu riscul de a fi priviţi ca anarhişti de (către) cabinete, trebuie să arătăm că ele ne-au dovedit că nu mai putem aştepta nimic de la dînsele, ci din revoluţie numai".

In acelaşi timp, autorul nu uită să amintească faptul că în prima perioadă a activităţii sale, Bălcescu, paralel cu lupta revoluţionară ilegală, încearcă o tentativă — specific iluministă 2) — de a convinge pe boieri cu argumente naţionale să accepte împroprietărirea ţăranilor, deoarece „...proiectul de a face pe ţăran proprietar este totodată naţional, moral şi folositor". Lucrarea subliniază însă că, cu toată această încercare iluministă, Bălcescu urmăreşte să se sprijine pe mase, luptînd împotriva majorităţii burgheziei care se temea că masele populare, odată pornite pe drumul revoluţiei, vor fi cu greu oprite la mijlocul drumului.

In condiţiile istorice ale dezvoltării ţării noastre de la jumătatea secolului al XIX-lea, problema eliberării şi împroprietăririi ţăranilor se împleteşte cu problema cuceririi libertăţii naţionale. Burghezia romînă, înspăimîntată de revoluţia maselor, a renunţat la cucerirea independenţei naţionale în cursul revoluţiei de la 1848. Autorul se opreşte pe larg asupra faptului că Nicolae Bălcescu a fost un înflăcărat patriot, unul din cei mai de seamă exponenţi ai luptei pe care poporul nostru a purtat-o veacuri de-a rîndul pentru libertate şi independenţă naţională.

Atrăgînd cititorului atenţia asupra limitelor istorice ale ideilor social-politice ale lui N. Bălcescu, autorul precizează că Bălcescu, ca ideolog care a militat pentru satisfacerea revendicărilor ţărănimii iobage, n-a putut — în acele condiţii istorice — să lupte împotriva exploatării capitaliste şi pentru desfiinţarea oricărei exploatări.

Bălcescu a oglindit năzuinţele revoluţionare ale ţărănimii dar s-a oprit în faţa ideii nimicirii proprietăţii particulare. Neînţelegînd procesul de diferenţiere a ţărănimii, el credea că situaţia ţăranului poate fi „fixată" prin desfiinţarea iobăgiei şi prin împroprietărire. Bălcescu a luptat cu dîrzenie împotriva exploatării ţărănimii, dar n-a înţeles că împroprietărirea nu-l va scăpa pe ţăran de exploatare.

Pentru condiţiile istorice în care a trăit, Bălcescu are însă meritul deosebit de a fi luptat pentru un regim politic care însemna un considerabil pas înainte în dezvoltarea ţării noastre.

Constatînd că ideile filozofice ale lui Bălcescu nu se referă direct la probleme ca raportul dintre materie şi conştiinţă sau teoria cunoaşterii, ci reies din analiza unor fenomene istorice concrete, autorul subliniază, în ultimile două capitole, elementele de dialectică şi de materialism din concepţia despre lume a lui N. Bălcescu şi fizionomia morală a marelui democrat-revoluţionar, relevînd, în acelaşi timp şi ideile lui etice.

Tovarăşul C. I. Gulian ar fi sporit valoarea lucrării sale, dacă s-ar fi străduit să îmbine mai temeinic între ele ideile din capitolele acestei cărţi. Concepţia despre lume a lui N. Bălcescu n-ar mai fi apărut constituită din bucăţi, ci s-ar fi înfăţişat cititorului în unitatea ei indestructibilă, aşa cum a şi fost în realitate. Tovarăşul C. I. Gulian ar fi respectat mai mult legătura intimă dintre ideile social-politice ale lui Bălcescu şi activitatea lui revoluţionară, dacă n-ar fi examinat abia la sfîrşit, în două capitole separate, elementele de dialectică şi de materialism din concepţia despre lume a lui Bălcescu şi ideile lui etice, ci le-ar fi subliniat acolo unde le era locul firesc, acolo unde explică democratismul revoluţionar al lui Bălcescu.

Pe de altă parte, legătura dintre condiţiile istorice şi ideile social-politice ale lui N. Bălcescu nu este totdeauna suficient de adînc analizată. De aceea, izvorul superiorităţii lui Bălcescu faţă de Kogălniceanu, de pildă, nu reiese limpede. Autorul nu explică cititorului că ideile hrănite de năzuinţele exploataţilor cresc mai înalt decît ideile alimentate de interese, fie ele vremelnic progresiste, ale exploatatorilor. Cititorul întîlneşte uneori în cursul lecturii goluri între expunerea ideilor lui Bălcescu şi analiza rădăcinilor lor de clasă, ca, de pildă, acela de la p. 132 şi următoarele.

Este adevărat că elementele dialectice şi elementele materialiste din concepţia democrat-revoluţionară despre lume a lui N. Bălcescu nu pot fi explicate numai prin „influenţe" din afara ţării, deoarece ele au fost determinate de dezvoltarea obiectivă a societăţii romîneşti din prima jumătate a veacului al XIX-lea. Insă analiza curentelor ideologice care au contribuit, într-o măsură mai mare sau mai mică, la formarea concepţiei despre lume a lui N. Bălcescu şi-ar fi găsit un loc cît se poate de potrivit în această carte.

Insfîrşit, socot că titlul cărţii este incorect formulat. Gîndirea este o proprietate a materiei superior organizate şi este aceeaşi la toţi oamenii normali. Cartea se ocupa, de fapt, de ideile social-politice ale lui N. Bălcescu şi nu de gîndirea lui. Gîndirea nu are caracter de clasă şi nu face parte din nici o suprastructură. Ideile social-politice au caracter de clasă şi fac parte dintr-o anumită suprastructură. Rigurozitatea terminologiei nu trebuie nici ea desconsiderată într-o lucrare ştiinţifică.

Cu toate aceste lipsuri, lucrarea tovarăşului C. I. Gulian despre opera şi personalitatea lui Nicolae Bălcescu, lucrare care constituie un aport la munca de valorificarea tezaurului cultural al poporului nostru, va contribui şi ea, fără îndoială, la educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist.

HENRI WALD

*) C. I. Gulian: „Gîndirea social-politică a lui Nicolae Bălcescu", Editura pentru literatură politică 1954.

1) Inălţa.

2) Iluminismul a fost un curent ideologic al burgheziei în ascensiune, care considera, în mod greşit, că schimbarea ideilor determină schimbarea societăţii.

Metode de popularizare a cărţii

Ce lucru minunat este să vorbeşti oamenilor despre cărţi, să le arăţi cîte lucruri frumoase şi totodată folositoare se găsesc în paginile lor.

Despre acest lucru ar putea vorbi cu mai multă convingere tinerele difuzoare ale Librăriei Centrale din Ploeşti care zi de zi obţin însemnate succese în difuzarea printre oamenii muncii a sute de cărţi şi broşuri. Astfel într-o singură zi tînăra Schwartz Dora a difuzat un număr de 120 de broşuri, Schiru Maria 72 şi Atanasiu Florica 61 de broşuri.

Succesele lor se datoresc muncii de lămurire pe care au dus-o cu cititorii. Ele povestesc cititorilor despre conţinutul cărţii respective în mod atrăgător, convingînd astfel pe cumpărători că broşura sau cartea respectivă este interesantă şi trebuie să fie citită.

O altă metodă de popularizare a cărţii este şi aceea a organizării de matineuri literare. Asemenea matineuri literare au fost organizate la Moreni avînd ca temă prezentarea cărţii „Inimoşii" de Gica Iuteş, la Casa pionierilor din Ploeşti despre „Fericirea lui Mitia" de Babaevski, „Copiilor" de Maiacovski şi „Rapsodii de toamnă" de Topîrceanu, la Buzău recenzia cărţii „Inimă tînără" de Asztalos Istvan.

In munca de difuzare a cărţii în oraşul Ploeşti, de un real folos au fost pionierii care organizaţi pe echipe au difuzat cărţi. S-au remarcat prin munca lor rodnică colectivele pionereşti de la Şcoala elementară nr. 4 fete, nr. 11 băieţi, nr. 1 fete care au difuzat în medie de la 120 pînă la 240 de broşuri pe zi.

Astfel, unităţile centrului de librării din regiunea Ploeşti, sprijinite de secţiile de învăţămînt ale sfaturilor populare şi tineretul din întreprinderi duc o muncă intensă de răspîndire cît mai largă a cărţii în rîndul maselor de cititori.

Corespondent
SCHEINER MOISE

Cărţi noi

APARUTE IN EDITURA CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR

S. GHIRIN — Să folosim din plin rezervele de producţie
60 Pag. 0,60 lei

B. RIABIKIN — Mereu cu tinereţea
144 Pag. [illegible] lei

ION BUCUR — Viaţă nouă în China populară
94 Pag. 1,55 lei

ECATERINA POPA
IOAN CIOBOTARU
ALEXANDRU APOSTOL — Din munca unor comisii de aprovizionare şi cantină
72 Pag. 0,70 lei

* * * — Din experienţa bibliotecilor sovietice
100 Pag. 1,60 lei

* * * — Materiale pentru instruirea activiştilor culturali
56 Pag. 0,90 lei

Căi noi în uzină

Cu cîteva luni în urmă, hotărîsem împreună cu membrii brigăzii să extindem lupta noastră pentru economii folosind iniţiativa tinerilor de la uzinele „Progresul" Brăila, de a realiza economii egale cu preţul de cost al unor importante produse finite.

Economiile cît de mici ar fi ele, trebuiesc neapărat făcute, le spuneam tovarăşilor din brigadă. Datorită lor, preţul de cost al produselor noastre poate fi redus simţitor.

— Dar noi sîntem forjari. Cum putem realiza economii de materiale? m-a întrebat atunci Manea Marin.

— Nu e greu, i-am răspuns. Tu de pildă, în cadrul brigăzii eşti ajutor fierar. Dacă ai ţine mai mult la cuptor piesele şi temperatura prevăzută în procesul tehnologic ar fi depăşită, ce s-ar întîmpla?

— Materialul s-ar arde, s-ar oxida.

— Ei bine, vezi! Dacă munceşti atent fără a da nici o piesă arsă sau oxidată, noi putem lucra mai departe şi în bune condiţii aceste piese. Reducînd procentajul de rebuturi putem realiza economii importante în secţia noastră.

A doua zi munca a mers mai bine decît în zilele anterioare. Nu-i vorbă că în bună parte m-a ajutat şi metoda Voroşin — de organizare a locului de muncă — pe care o aplicăm de multă vreme.

Zi de zi ne dăm seama că economiile noastre sporesc. Am reuşit să înlăturăm aproape complet rebuturile. Economiile noastre erau însă necontabilizate de către contabilii noştri, care se cramponau de o serie de „dispoziţii" pe care le înţelegeau mecanic şi manifestau o atitudine birocratică faţă de munca şi eforturile noastre.

Tovarăşul inginer Goldştein David le dădea apă la moară şi de multe ori spunea:

— Ce economii? Vedeţi-vă de treabă! Economii la forjă... Unde s-a mai pomenit?

Noi însă nu ne-am descurajat, deşi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a „uitat" să ne ajute. Aşa au mers lucrurile pînă la începutul lunii aprilie.

Munca practică te ajută însă să scoţi la iveală o serie de rezerve interne.

La ciocanul nostru electric lucram la mai multe comenzi de şuruburi cu ochi. Treaba mergea bine. Descoperisem multe mărunţişuri, dar care erau folositoare şi care aduceau o serie de economii. Pe fişa tehnologică de pildă, materialul necesar pentru prelucrat era prevăzut cu o greutate de 1,500 kg.

Lucrînd cu atenţie am reuşit să fac piese aproape de dimensiunile prelucrării la strung. La fiecare piesă, cele 0,800 kg. oţel care se pierdeau deobicei sub formă de capete, tăieturi etc., au fost recuperate.

Am încercat să fac din acelaşi material două piese. Primul bloc adus de la cuptor a fost tăiat în două. Din nou încălzite, aceste bucăţi au fost transformate în piesele de care aveam nevoie.

Am dat la strung astfel de piese forjate pentru a fi prelucrate. Executarea lor a fost şi mai uşoară. Inainte exteriorul şuruburilor cu ochi era mai gros cu 8—10 milimetri. Acum strungarul avea de degroşat numai 2—5 milimetri. Cuţitul de strung în acest fel era folosit numai la un singur şpan de degroşare şi la altul de finisare.

Deci la forjă se puteau obţine economii de materiale, iar în secţiile prelucrătoare, economie de timp şi de scule.

După primele încercări pe care le-am făcut împreună cu brigada, am arătat tovarăşilor ingineri Goldstein şi Ştefănescu Mihai, că trebuie redusă cantitatea de material la jumătate.

Au stat şi s-au gîndit, au chibzuit împreună cu tehnologul secţiei tov. Marinescu Gheorghe şi... au găsit de cuviinţă ca lucrările să rămînă tot cum au fost. Nu aveau destulă încredere în faptul că noi vom putea confecţiona după noul procedeu aceste piese fără rebuturi.

— E o greşeală ceea ce vrei să faci, îmi lămureau ei situaţia.

După mine „greşala" consta tocmai în birocraţia lor, în comoditatea acestor tovarăşi de a nu mai trece prin secţie, în necunoaşterea situaţiei de pe teren.

Acest lucru l-am sezisat şi comitetului organizaţiei de bază U.T.M. De această dată în urma criticilor ce i-au fost aduse pentru nepăsarea arătată problemei economiilor, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. ne-a sprijinit îndeaproape.

Aşa se explică faptul că într-una din zilele lunii aprilie, la consfătuirea noastră au luat parte şi inginerii şi contabilii secţiei forjă, invitaţi de comitetul organizaţiei de bază U.T.M.

Ca şi membri brigăzii, maistrul utemist Băcanu Gheorghe şi tovarăşul Tănase Panait au criticat aspru atitudinea tovarăşilor ingineri şi contabili.

Ajutaţi de noi, ei au recunoscut că într-adevăr, pierderile de materiale de pînă atunci, constituiau o lipsă grosolană şi că „într-adevăr raţionalizarea nu e tocmai rea".

Impreună cu membrii brigăzii, tot în această consfătuire am hotărît să căutăm şi alte forme în vederea obţinerii de noi economii.

Chiar de a doua zi am trecut la fapte. Le-am vorbit tinerilor Gîdei Ioan, Sianu Marin şi Răducanu Constantin, despre atenţia pe care trebuie s-o dea conducerii ciocanului.

Atenţia te opreşte să trimiţi piesei lovituri puternice. Loviturile grele turtesc diametrul şi strică structura pieselor, iar calitatea nu mai este corespunzătoare.

Discuţia avută cu tovarăşii mei de muncă s-a dovedit a avea urmări bune. Ceea ce mai constituia o greutate pentru cel ce modela metalul, era capul şurubului unde se prevăzuse ochiul. Sfera se făcea din căte 10—12 lovituri de ciocan. Apoi acesta se turtea şi dădea forma apropiată de prelucrare.

Se spune deseori că: prietenul la nevoie se cunoaşte. Şi noi avem un prieten bun. Este maistrul comunist Panait Tănase.

El a trecut de cîteva ori pe la locul nostru de muncă şi a privit mult timp operaţia ce o executăm pentru şurubul cu ochi. Apoi a plecat zîmbind.

Darul pe care l-a făcut brigăzii noastre cu două zile mai tîrziu, ne-a ajutat să sporim productivitatea muncii. Maistrul ne-a dăruit o inovaţie de preţ. Aceasta este o matriţă compusă din două părţi de material, suprapuse. In interior a fost imprimată suprafaţa unei sfere. Cu ajutorul ei materialul cald care se introduce sub ciocan, capătă forma sferei din 2—3 lovituri. Exactitatea poate fi măsurată cu precizie, iar calitatea este şi mai bună.

Coeficientul de calitate stabilit, noi l-am depăşit cu 1,34 la sută.

Cînd controlorul Mîndricel Nicolae ne-a anunţat că de trei zile dăm numai produse de calitate superioară, nici n-am mai auzit şuieratul sirenei. Se sfîrşise lucrul. Utemistul Muscalu Ioan mi-a luat piesa din mînă şi mi-a arătat ceasul. A făcut apoi semn din cap tovarăşilor din echipa sa să preia lucrul din mers, după cunoscuta metodă sovietică Jandarova. A trebuit să plec. Totuşi cîteva cuvinte i-am aruncat în fugă:

— Să ştii tovarăşe Muscalu că pînă ieri am îndeplinit încă o normă anuală. Iar calitatea e tocmai aşa cum ne trebuie. Vezi, ai grijă, să nu ne faci de rîs, să dai cumva rebuturi!

Muscalu a răspuns supărat:

— I-a spune-mi te rog, de cîte ori am dat eu rebuturi? Mai bine mi-ai vorbi cum stăm cu economiile pe luna asta.

L-am împăcat repede. I-am arătat că economiile noastre din luna aprilie se ridica numai la şuruburile cu ochi la suma de 1300 lei.

Peste cîteva zile ne-a venit material brut pentru confecţionarea unor bare exagonale lungi de cîte un metru.

Greutatea materialului prefăcut în bare de acest fel, corespunde cu lungimea unei bare de 1,200 metri. Am arătat acest lucru tovarăşului inginer Goldştein. A dat din umeri şi m-a trimis la tehnolog.

Tehnologul Marinescu om cu „suflet" mi-a explicat prin gesturi largi şi demonstrative că „bieţii strungari" mai dau şi ei cîte 5—6 rebuturi. De ce nu le-ar ajuta acest plus de bare exagonale să lichideze cu ele.

După un calcul rezultă că din plusul rămas de la cele 308 bare lucrate de mine din luna aprilie şi pînă acum, s-ar fi putut face 2464 de piuliţe cu lungimea de 25 mm.

Dar mai sînt oameni care încurajează pe cei ce nu vor să înveţe, nu ţin seama de noile iniţiative, aşa cum face şi „mărinimosul" nostru tehnolog.

Iniţiativa noastră de a economisi oţel la şuruburile cu ochi şi la barele exagonale, aduce anual o economie de cel puţin 50.168 lei.

Celelalte probleme mărunte, cum sînt numite în realitate economiile de curent electric, aer comprimat, ulei etc. — valorificate, aduc şi ele un aport deosebit la scăderea preţului de cost al produselor.

In ultimul timp făcînd bilanţul succeselor noastre, am ajuns la concluzia că putem descoperi şi de acum înainte alte căi pentru sporirea economiilor.

In această lună ne-am propus să facem o economie de 300 kg. oţel, din care se vor confecţiona numeroase ciocane de greutăţi diferite, cleşti, dălţi etc., necesare atelierului nostru.

Pentru ca acţiunea de economisire a materialelor, timpului şi sculelor să poată fi extinsă în toată secţia noastră, se cere mai mult sprijin din partea comitetului organizaţiei de bază U.T.M.

Dacă membrii comitetului vor trece mai des pe la organizaţia de partid şi pe la conducerea secţiei, sezisînd lipsurile existente pentru a le lichida, succesele noastre vor creşte simţitor. Acestea vor contribui din plin la scăderea preţului de cost al produselor uzinei noastre, la îmbunătăţirea propriului nostru nivel de trai.

ION DUMITRU
Responsabilul brigăzii utemiste de forjari de la uzinele „1 Mai", Ploeşti

Din viaţa unei unităţi de pionieri

Pe colină se înalţă o clădire frumoasă, cu scări largi de piatră albă, împrejmuită cu un gard de fier. E şcoala care poartă numele marelui scriitor rus Lev Nikolaevici Tolstoi. Aci învaţă copiii colhoznicilor din satele Iasnaia Poljana, Koceki, Grumont, Kaznaceevka.

Pionierii din şcoala aceasta sînt foarte ocupaţi. Printre ei sînt tineri fizicieni, chimişti, tineri naturalişti, geografi... Mîinile dibace ale micilor tehnicieni au meşterit escavatoare şi drage care funcţionează ca şi agregatele adevărate, corăbii şi electrocare, modele ale balenierei „Slava", macheta unei uzine metalurgice şi a şcolii lor, aparate pentru laboratorul de fizică şi chimie. Pe lotul experimental al şcolii cresc grîu, ovăz, pătlăgele roşii, căpşune, flori. La olimpiadele tinerilor matematicieni şi fizicieni, la întrecerile sportive, pionierii şcolii „L.N. Tolstoi" sînt mereu în frunte.

Copiii visează adesea călătorii în ţinuturi depărtate. Un asemenea vis nutreau şi tinerii geografi ai şcolii. Din dorinţa aceasta s-a născut corespondenţa membrilor cercului de geografie cu tovarăşii lor din alte regiuni. Aplecaţi deasupra hărţii, copiii călătoreau cu gîndul, odată cu scrisorile trimise, spre munţii Armeniei şi gheţurile veşnice ale Arcticei, prin întinsa taigă siberiană şi minele Cuzbasului. Dar a venit şi timpul călătoriilor adevărate. In anul 1951, pionierii au vizitat Crimeea. In 1952, au fost oaspeţii prietenilor lor din Ural. I-au întîmpinat la gară cu buchete de flori, tineri de la uzina de tractoare din Celiabinsk, cu care de multe luni întreţineau corespondenţă.

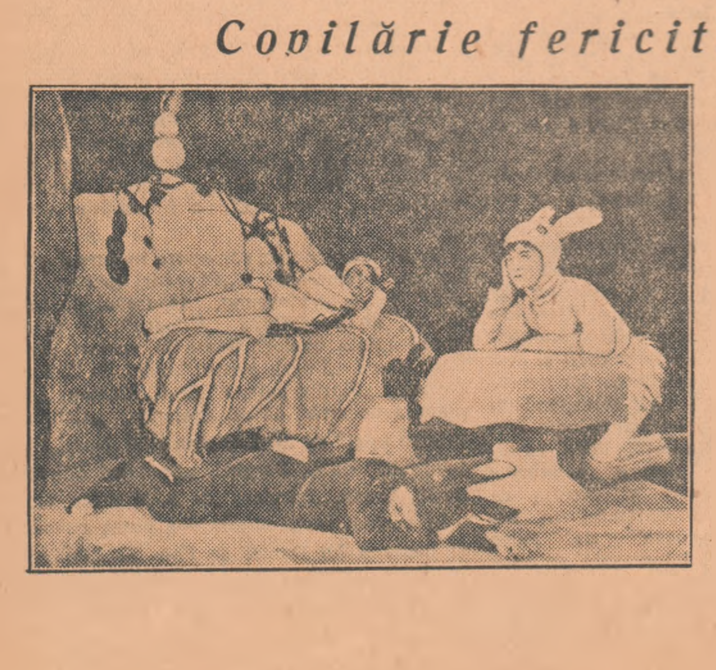
Tinerii excursionişti au coborît în ocnele de sare, au privit cum se montează tractoarele, au vizitat hidrocentrala de pe Kama şi la rîndul lor, au povestit prietenilor despre Iasnaia Poliana şi conacul lui Tolstoi pe care ei îl cunosc atît de bine, despre bătrînul Ivan Vasilievici Egorov, pe vremuri vizitiu la marele scriitor, care stă deseori de vorbă cu ei.

Un mare eveniment în viaţa şcolii a fost construirea planetariului — un planetariu adevărat în care se aprind 1620 de stele, cad meteoriţi, răsare şi apune soarele.

In vara anului trecut, la expoziţia lucrărilor tehnice executate de copii, au participat şi micii tehnicieni din Iasnaia Poliana. Premiul a fost o excursie în oraşul erou Leningrad.

...Incepe o nouă vacanţă. Unitatea de pionieri a şcolii „L. N. Tolstoi" se pregăteşte pentru noi cercetări, pentru noi călătorii.

Copilărie fericită

Teatrul pentru copii din Pekin este unul din Teatrele de acest fel din R. P. Chineză.

Teatrul are o echipă dramatică, una de marionete, o echipă de dansuri şi o orchestră, care dau reprezentaţii în uzine şi fabrici, şcoli şi spitale.

In fotografie: una din scenele piesei „Iepuraşul alb" care se bucură de un deosebit succes în rîndul micilor spectatori din capitala R. P. Chineze.

Bucuria vieţii le luminează copilăria

Din nou se bucură de lumina soarelui...

Şuierul bombelor s-a stins. Oamenii au ieşit din adăposturile subterane şi se bucură din nou de lumina soarelui. Coreea trăieşte altfel de zile decît cele din anii din urmă. Luptele au încetat şi întregul popor munceşte pentru a vindeca rănile războiului.

Copiii simt aţintită asupra lor întreaga grijă a unui popor-erou. Coreenii obişnuiesc să spună: „Cu cît spicul de orez are mai multe boabe, cu atît ogorul e mai bogat; cu cît sînt mai mulţi copii într-o casă, cu atît e mai bogata familia".

In anii din urmă, ani în care întregul popor lupta pentru a respinge agresiunea americană, şcolile au continuat să funcţioneze. E drept, ele funcţionau în bordee săpate în pămînt, dar totuşi funcţionau. Acum şcolile au început să fie refăcute. Molozul este înlăturat, schele se înalţă în jurul zidurilor afumate. Şi noi lăcaşuri de învăţătură apar. In acest an în Coreea democrat-populară şi-au deschis porţile 3.216 şcoli primare în care învaţă 1.333.448 copii, 216 şcoli de 7 ani cu 278.618 elevi şi 184 şcoli medii cu 41.379 elevi. Urmele războiului n-au dispărut. Mai sînt multe greutăţi de învins. Dar Coreea este hotărîtă să le învingă.

In anii agresiunii americane Pak-Cen-Or, elevă a şcolii medii din Osan (provincia Phenianul de nord) era partizană. Americanii au prins-o şi au schingiuit-o. Ea însă nu a trădat poporul. Şi copila în vîrstă de 16 ani şi-a găsit sfîrşitul chinuindu-se într-o spînzurătoare în piaţa publică a oraşului.

Acum, cinstind memoria acestei copile-eroine, patrioţii coreeni luptă pentru ca niciodată copiii Coreei să nu mai îndure asemenea suferinţe.

Vlăstarele poporului coreean cresc sub razele binefăcătoare ale unui regim în care copiii sînt socotiţi un capital de nepreţuit, un tezaur care trebuie să fie apărat cu toate forţele.

In tabere de vară

Apărarea sănătăţii copiilor constituie una din principalele sarcini ale puterii populare. Partidul celor ce muncesc şi guvernul Ungariei democrat-populare lărgesc an de an reţeaua de case de odihnă şi organizează un număr tot mai mare de tabere de vară pentru pionieri.

Anul acesta aproximativ 15.000 copii din R.P. Ungară îşi vor petrece vacanţa de vară în 26 de tabere centrale de pionieri, iar 3.800 de copii vor pleca să-şi petreacă vacanţa în tabăra „Republica Pionierilor", care a fost înfiinţată pe colina Csilleberc, în apropiere de Budapesta. Consiliul popular din Budapesta se preocupă de organizarea vacanţei de vară a unui număr de 19.000 pionieri, iar alţi 17.000 de copii vor pleca în taberele de odihnă pe cheltuiala întreprinderilor în care lucrează părinţii lor.

Un minunat sanatoriu pentru copii

In minunata localitate Isvorite (Isvoarele) de lîngă Kotel în R.P. Bulgaria în mijlocul pădurilor de brazi, se înalţă minunata clădire cu patru etaje a noului sanatoriu pentru copii bolnavi de tuberculoză osoasă. Sanatoriul dispune de 100 camere spaţioase cu ferestrele aşezate spre sud. In sanatoriu funcţionează o secţie de fizioterapie, o sală modernă de operaţii cu aparate Rontgen mobile pentru cazurile grave, cînd copiii nu sînt transportabili şi o vastă sală pentru tratamente cu raze ultraviolete. Intregul sanatoriu este înzestrat cu aparatele cele mai moderne. Copiii au la dispoziţie cabinete de ştiinţe ale naturii, chimie, fizică şi muzică. Sanatoriul are spălătorie automată şi o instalaţie pentru condiţionarea aerului. In fiecare sală a noului sanatoriu locuiesc cîte 6—9 copii care îşi pot continua aici învăţătura sub supravegherea unor profesori specialişti. Lîngă fiecare pat există o cască de radio şi o sonerie fosforescentă.

Pe cele trei terase uriaşe aşezate în amfiteatru, copiii fac aeroterapie şi helioterapie. Minunata privelişte a împrejurimilor oraşului Kotel are asupra bolnavilor o acţiune liniştitoare şi înviorătoare.

In gradiniţa de copii a unei mine din bazinul carbonifer al Moscovei.

Fapte grăitoare

● 2.750.000 de copii din oraşele sovietice îşi vor petrece anul acesta vacanţa de vară în taberele de pionieri.

15.000 de copii ai oamenilor muncii din Lituania Sovietică vor pleca în vacanţă pe litoralul Mării Baltice. In Sahalin şi insulele Kurile se vor deschide 53 tabere de pionieri în care se vor odihni aproximativ 20.000 de elevi.

■ Cunoscuta „Fabrică a cărţii pentru copii" din Moscova trimite zilnic în şcoli şi librării sute de mii de cărţi.

In anul 1951, fabrica a produs 50 milioane exemplare de cărţi, în 1953 — 67 milioane.

● In anii puterii populare copiilor din R. P. Mongolă li s-au creat largi posibilităţi de a învăţa. Pe cînd înainte de revoluţia populară în ţară exista o singură şcoală medie în care învăţau 40 de copii, în prezent funcţionează peste 430 de şcoli elementare şi medii, la care învaţă peste 72.000 de copii.

● In R. Cehoslovacă, în anul trecut fiecare copil sub un an a fost examinat în medie de 12 ori de către medicii pediatri. In comparaţie cu 1937, mortalitatea infantilă a scăzut de 2,5 ori.

■ Guvernul R. D. Germane alocă an de an tot mai multe fonduri pentru organizarea taberelor de vară ale pionierilor. In 1953 au fost alocate 21 milioane mărci pentru organizarea taberelor de vară şi 39.500.000 mărci pentru organizarea de excursii şi pentru diferite măsuri cu caracter cultural.

Inchiderea săptămînii de manifestări culturale închinate reunirii Ucrainei cu Rusia

Cu prilejul închiderii săptămînii de manifestări culturale închinate aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia, în Capitală și diferite localități din țară au avut loc adunări, șezători și serbări populare. In Capitală, la estrada de amatori din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" numeroși oameni ai muncii au ascultat duminică seara conferința ținută de tov. Iancu Iosif, director general adjunct în ministerul Industriei Cărbunelui cu tema „300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia".

A fost prezentat apoi filmul „Ucraina înfloritoare".

In orașele Galați, Brăila, Suceava, Cîmpulung și altele au avut loc de asemenea adunări în cadrul cărora au fost ținute conferințe despre marea prietenie între popoarele Ucrainei și Rusiei.

In orașul Tulcea, la serbarea populară care a avut loc în cursul zilei de duminică au participat 10.000 de oameni ai muncii. La deschiderea serbării a luat cuvîntul în limba ucraineană tov. E. Voloșinova, membru în biroul Consiliului General A.R.L.U.S. Echipe artistice de la căminul cultural „Pescarul roșu", școala profesională, centrul mecanic din localitate au prezentat programe artistice alcătuite din recitări din operele scriitorilor ucraineni, precum și cîntece și dansuri populare ucrainene.

In aceeași zi s-au deschis expoziții cu tema: „Ucraina sovietică înfloritoare", „Colhozurile piscicole din U.R.S.S." și „Canalul Volga-Don" care au fost vizitate de numeroși oameni ai muncii.

Serbări populare cu prilejul închiderii săptămînii de manifestări culturale închinate aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia au mai avut loc și în comunele Breaza și Brodina din regiunea Suceava, Poenile de sub Munte din regiunea Baia Mare și în alte localități cu populație aparținînd minorităților naționale rusă și ucraineană.

(Agerpres)

Concert închinat compozitorului Glinka

Luni seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. un concert Glinka cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea marelui compozitor rus.

Programul a cuprins arii din operele „Ivan Susanin" și „Ruslan și Ludmila", muzică de cameră și liduri.

Și-au dat concursul corul Filarmonicii de Stat din București dirijat de Dumitru Botez, artist emerit al R.P.R.

Informații

Luni s-a reîntors în Capitală delegația poporului nostru care a participat la sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, la Berlin.

Delegația, condusă de prof. univ. Lotar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a fost alcătuită din prof. univ. Florica Mezincescu, membru în Consiliul Mondial al Păcii, acad. Raluca Ripan, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Cristea Pantazi, secretar al Comitetului.

La sosirea în București, membrii delegației au fost salutați de reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. (Agerpres).

La campionatele internaționale de la Budapesta

Strălucitul succes al atleților romîni

BUDAPESTA 31. (Prin telefon de la trimisul special al Agenției AGERPRES). — Concursul internațional de atletism de la Budapesta a luat sfîrșit. Cei cinci atleți care au reprezentat țara noastră la acest concurs Lia Manoliu, Iolanda Balaș, Ion Opriș, Ilie Savel și Ion Soeter au reușit o performanță excelentă, cucerind locul întîi în toate probele la care au participat. Ei au arătat o bună pregătire tehnică, stabilind un nou record republican și egalînd alte două.

Ziua a doua a concursului s-a caracterizat prin noi performanțe de valoare. La aruncarea ciocanului, cunoscutul atlet maghiar I. Csermak a stabilit un nou record al R.P. Ungare cu o aruncare de 61,14 m. Acest rezultat este cu numai 14 cm. inferior recordului mondial deținut de norvegianul Strandli. Reprezentanții țării noastre, Ion Soeter și Ilie Savel au cucerit primul loc în probele de săritură în înălțime, cu rezultatul de 1,95 m. și respectiv 400 m. garduri cu timpul de 52"5/10. In această probă, Savel a întrecut cu o zecime de secundă pe unul dintre cei mai buni atleți europeni Heinz Ulzheimer (Germania occidentală).

Dintre celelalte rezultate merită să fie menționate performanța realizată de atletul polonez Sidlo la aruncarea suliței — 74,65 m., ca și rezultatul obținut la proba de săritură în lungime de campionul R.P. Ungare Foeldoessy — 7,60 m.

La Paris

Emil Zatopek a doborît recordul mondial la 5000 metri plat

PARIS 31 (Agerpres) După cum s-a anunțat, guvernul francez a interzis săptămîna trecută sosirea la Paris a cunoscutului sportiv cehoslovac Emil Zatopek, care a fost invitat în mod oficial de organizațiile sportive franceze să participe la concursul internațional de atletism din 30 mai.

După cum relatează ziarul „L'Humanité Dimanche", guvernul francez a fost nevoit să cedeze în fața presiunii opiniei publice. La 29 mai, consulul general francez din Bruxelles a primit dispoziție din partea Ministerului Afacerilor Externe al Franței să elibereze lui Emil Zatopek viza de intrare în Franța. In dimineața zilei de 30 mai Emil Zatopek a sosit la Paris.

In după amiaza aceleiași zile, Zatopek s-a prezentat la startul probei de 5000 m. plat din cadrul concursului internațional de atletism care a avut loc pe stadionul Colombes. Campionul olimpic a realizat o performanță extraordinară în această cursă, reușind să doboare recordul mondial care fusese stabilit cu 12 ani în urmă de atletul suedez Gunder Haegg. Incă de la început, Zatopek a pornit foarte tare, distanțîndu-se de ceilalți concurenți. După primul tur el are un avans de 20 m. De aici încolo, Zatopek accelerează tot mai mult ritmul de alergare și își mărește avantajul. La 3000 m., Zatopek are 200 m. avans și continuă să alerge cu o energie uimitoare. In ultimul tur de pistă, Zatopek pornește în sprintul său caracteristic și sosește primul, întrecînd cu peste 250 m. pe iugoslavul Stritoff care s-a clasat pe locul doi. Cronometrele au arătat timpul de 13' 57" 2/10. Vechiul record mondial fusese bătut cu o secundă.

Iată timpurile intermediare realizate de Zatopek în cursul acestei probe: 1000 m. — 2' 47" 1/10; 2000 m. — 5' 34" 4/10; 3000 m. — 8' 23" 4/10; 4000 m. — 11' 13" 4/10; ultimii 400 m. au fost parcurși în [illegible].

După terminarea cursei, spectatorii francezi au ovaționat călduros pe sportivul cehoslovac.

Inchiderea lucrărilor celui de al treilea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 31 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

In ședința din seara zilei de 28 mai a celui de al III-lea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Congresul a fost salutat de delegații partidelor comuniste și muncitorești frățești.

In ședința din dimineața zilei de 29 mai s-au încheiat discuțiile pe marginea raportului lui Imre Nagy „Sarcinile aparatului de stat și ale consiliilor".

Congresul a aprobat în unanimitate raportul lui Imre Nagy și a adoptat drept călăuză în activitate sarcinile trasate în raport.

A luat apoi cuvîntul Karoly Kiss, președintele Comisiei Centrale de Control, care a prezentat raportul Comisiei Centrale de Control — cel de al 3-lea punct de pe ordinea de zi.

Congresul a aprobat în unanimitate raportul Comisiei Centrale de Control.

Karoly Olt, președintele Comisiei de contestații a făcut apoi o comunicare cu privire la contestațiile primite și examinate în perioada care s-a scurs de la Congresul al II-lea.

Congresul a ascultat de asemenea raportul „Cu privire la modificările în Statutul Partidului celor ce muncesc din Ungaria" prezentat de Lajos Acs, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

★

In ședința din seara zilei de 29 mai a Congresului al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria au început discuțiile pe marginea punctului 4 de pe ordinea de zi — Cu privire la modificările în Statutul partidului.

Delegații la Congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase comunicarea lui Gerő, care a anunțat că Prezidiul Congresului a înmînat drapelul C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria unui număr de cinci colective fruntașe care au ieșit învingătoare în întrecerea socialistă în cinstea Congresului și diplome de onoare ale C.C. unui număr de 25 uzine, fabrici, cooperative de producție, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri etc.

★

La 30 mai Congresul al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și-a încheiat lucrările.

Congresul a adoptat noul Statut modificat al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Congresul a ales organele conducătoare ale partidului — Comitetul Central compus din 71 membri și 19 membri supleanți și Comisia de revizie compusă din 13 membri.

Mátyás Rákosi, care a prezidat ședința de închidere, a adresat delegaților o cuvîntare în care a făcut bilanțul lucrărilor celui de al III-lea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Congresul, a declarat Rákosi, a demonstrat că partidul și poporul muncitor sprijină în unanimitate și pe deplin planurile construirii socialismului. Aceasta au arătat-o nu numai cuvîntările rostite de delegații la Congres, dar și succesele întrecerii socialiste în muncă care s-a desfășurat în cinstea Congresului.

Rákosi a arătat în continuare că prezența la Congres a reprezentanților a 30 de partide comuniste și muncitorești frățești, printre care și ai Partidului Comunist al marii Uniuni Sovietice, care a eliberat Ungaria, precum și cuvîntările rostite de ei, subliniază importanța internațională a construcției socialiste din Ungaria.

Asistența a întîmpinat această declarație cu aplauze furtunoase.

Rákosi a rostit cuvinte de salut în cinstea Partidului celor ce muncesc din Ungaria și în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, sub steagul internaționalismului proletar, înainte, spre noi succese, spre noi victorii!

★

Ziarele publică următorul comunicat:

La 30 mai a avut loc o plenară a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, ales la cel de al 3-lea Congres al Partidului. La plenară s-a adoptat în unanimitate următoarea hotărîre:

Biroul Politic al C.C. va fi format din nouă membri și doi membri supleanți.

Membrii Biroului Politic al C.C.: Mátyás Rákosi, Imre Nagy, Ernő Gerő, Mihaly Farkas, Lajos Acs, Istvan Hidás, Antal Apro, Andras Hegedus, Bela Szalai.

Membri supleanți ai Biroului Politic: Istvan Bata, Iozsef Mekis.

Comitetul Central a ales Secretariatul, alcătuit din cinci persoane: Mátyás Rákosi, Mihaly Farkas, Lajos Acs, Bela Veg și Ianoș Matolczi.

Mátyás Rákosi a fost ales prim secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Au fost aleși de asemenea membrii Comisiei Centrale de Control: Gyula Alapi, G. Astalos, Ferenc Acs, Iozsef Daco, Imre Doegei, Iozsef Hajdu, Arpad [illegible], Karoly Kiss, Ferenc Konoc, Karoly Maroti, Ferenc [illegible].

Membri supleanți ai Comisiei Centrale de Control au fost aleși: [illegible] și Istvan Pelczi.

Karoly Kiss a fost ales președinte al Comisiei Centrale de Control.

La 30 mai a avut loc prima ședință a Comisiei Centrale de Revizie, aleasă la cel de al treilea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Istvan Kristof a fost ales președinte al Comisiei Centrale de Revizie.

Mesajul lui Mao Țze-dun către Congresul indienilor din Africa de sud

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 28 mai, președintele Mao Țze-dun a trimis un mesaj de salut lui Yusuf Cacealia și lui D. U. Mistry, secretari onorifici ai Congresului indienilor din Africa de sud, ca răspuns la mesajul lor din 24 aprilie în care ii cereau sprijinul în lupta lor pentru drepturi democratice, împotriva discriminării rasiale și asupririi. Mesajul președintelui Mao Țze-dun a fost adresat în ajunul deschiderii celei de a 21-a conferințe a Congresului indienilor din Africa de sud, care are loc între 29—31 mai. In mesaj se spune:

„In numele poporului chinez, sprijin pe deplin poziția justă a popoarelor care nu sînt de rasă albă din Africa de sud (inclusiv indienii și alte popoare asiatice și africane) pentru drepturi democratice și împotriva discriminării rasiale și asupririi. Urez conferinței Dumneavoastră succes în cauza unirii indienilor și tuturor popoarelor din Africa de sud — atît de rasă albă cît și a celor care nu sînt de rasă albă — în lupta lor pentru pace, libertate, democrație și progres".

Scurte știri

● La 30 mai, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze, a primit pe deputatul laburist englez Harold Wilson, fost ministru de comerț al Marii Britanii, și pe William Robson Brown, deputat conservator. A fost prezent de asemenea Lei Ien-min, locțiitor al ministrului comerțului exterior al R.P. Chineze.

● Președintele Consiliului de Miniștri, Laniel, a acceptat demisia lui Marc Jacquet, membru al partidului gaullist, din postul de ministru pentru statele asociate. Jacquet făcea de asemenea parte din delegația franceză la conferința de la Geneva.

Comentatorii agențiilor de presă occidentale subliniază că demisia lui Jacquet a fost determinată de divergențele existente între el și guvern în problema indochineză. Se știe că fostul ministru pentru statele asociate s-a pronunțat în repetate rînduri pentru încetarea ostilităților în Indochina și pentru încheierea armistițiului în această țară.

Totodată se anunță că generalul de brigadă [illegible], comandant-șef adjunct al trupelor franceze din Vietnamul de sud, a părăsit duminică Indochina plecînd la Geneva, unde va participa la lucrările conferinței în problema indochineză în calitate de expert militar al Franței.

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Plenara C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania

TIRANA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La Tirana a avut loc Plenara C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania.

Plenara a ascultat comunicarea șefului delegației tineretului albanez care a participat la Congresul al 12-lea al Comsomolului despre lucrările Congresului și raportul despre sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor din Albania în lumina hotărîrilor plenarelor din decembrie și aprilie ale C.C. al Partidului Muncii din Albania.

Plenara a atras în deosebi atenția organizațiilor de tineret asupra necesității de a antrena pe o scară mai largă tineretul pentru a participa la rezolvarea problemelor de stat și economice și în special de a-l mobiliza în lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii.

Plenara a discutat probleme privind educația comunistă a tineretului și îmbunătățirea continuă a activității organizației de pionieri.

Impotriva jafului colonialist

Jefuirea bogățiilor petrolifere ale Indoneziei de către monopolurile străine a fost legalizată prin acordurile încheiate la „conferința mesei rotunde", de la Haga din 1949 impuse Indoneziei de către puterile coloniale. Impotriva acestor acorduri protestează întregul popor indonezian. Uniunea tineretului din Republica Indonezia („Pamuda Republik Rakjiat Indonezia") a cerut anularea imediată a Uniunii olandezo-indoneziene și a acordurilor încheiate la conferința mesei rotunde.

Studenții japonezi își apără drepturile cetățenești

ȘANHAI 30 (Agerpres).—China Nouă transmite:

După cum anunță postul de radio Tokio, la 27 mai a avut loc în parcul „Sotobori" un miting de masă al studenților din Tokio, organizat în semn de protest împotriva amendamentelor guvernului la legea electorală, potrivit cărora studenții trebuie să voteze în localitățile în care au locuit înainte de a se înscrie în instituțiile de învățămînt superior.

La miting a fost adoptată o declarație care cheamă pe toți studenții din Japonia la lupta comună împotriva amendamentelor mai sus menționate.

După miting a avut loc o demonstrație.

NOTE

S-a întîmplat la Viena...

„Astăzi se întemeiază la Viena, în casa Partidului național german al muncii Asociația tineretului european. Va fi o mare ceremonie. Participă 15 națiuni... Se arată de pe acum un semn, care dă naștere încrederii într-un viitor plin de muncă, cordial, pașnic, în care va înceta orice ceartă pe vechiul continent și în care va domni între popoare acea bunăstare constructivă și plină de încredere pe care războiul o pregătește în prezent".

Citești aceste rînduri și pe bună dreptate încerci să afli data cînd ele au fost scrise. [illegible] Rîndurile de mai sus seamănă leit cu tot ceea ce rostesc [illegible] „unei" occidentale, cu tot ceea ce apare pe hîrtie în milioane și milioane de exemplare presa care se închină zeului dolar, cu tot ceea ce spun cancelarii războiului. Și totuși rîndurile de mai sus nu aparțin propagandei americane. Ele au apărut în ziarul fascist „Giornale D'Italia" la... 11 septembrie 1942.

Corespondența din Viena pe care ziarul fascist a publicat-o se referea la o adunare a „tineretului european" pe care hitleriștii au organizat-o la Viena. De la tribuna acestei adunări, gauleiterul Vienei, Baldur von Schirach, și ministrul fascist italian Renato Ricci, au vorbit despre „noua ordine europeană" pe care hitleriștii au vrut s-o instaureze de la Atlantic și pînă în Ural, din Scandinavia și pînă în Mediterana.

Au trecut anii și întîmplarea face ca tot la Viena să fie organizată o altă adunare a „tineretului european". De astă dată n-au mai vorbit nici von Schirach și nici Ricci. N-au vorbit ei, însă spiritul lor, ideile pe care ei le-au rostit [illegible] au fost prezente. Adunarea de la Viena părea o copie identică a acelei pe care cu 12 ani în urmă o organizaseră hitleriștii. Desigur, la aceasta au contribuit din plin și delegații sosiți din Germania occidentală, unii avînd poate chiar amintiri, cazuri personale, de la precedenta adunare.

Adunarea de la Viena a fost botezată „parlamentul tineretului european". Denumirea stîrnește mirare. In primul rînd, de ce se numește „parlament"? Oare vreunul din cei prezenți în sală a fost ales și a primit mandat din partea vreunor mase de tineri? Faptele arată că nu. Apoi de ce adunarea a fost botezată ca fiind a „tineretului"? Ziarele relatează că în sală se găseau oameni a căror vîrstă era, în medie, în jurul a 50 de ani. E drept poate, de zeci de ani profesia lor o fi aceea de „tineri", dar aceasta nu-i îndreptățește cîtuși de puțin să vorbească în numele tineretului. Și mai departe: de ce se numește adunarea de la Viena „europeană"? Dacă răsfoim atlasele geografice aflăm că Europa are 32 de state. La Viena nu numai că s-au aflat cetățeni veniți debia din 15 țări dar nici măcar aceștia nu reprezentau masele de tineret din țările respective. Atunci de ce a fost numită adunătura de bătrînei din capitala Austriei drept „parlamentul tineretului european"?

VORBITORUL: Trebuie să declarăm în mod solemn că cel mai important stat din Europa este... Statele Unite ale Americii.

(după ziarul „Oesterreichische Volksstimme")

Lucrurile s-au lămurit chiar în a doua zi a dezbaterilor cînd unul din delegații vest-germani a declarat oarecum răstit: „Ce rost au discuțiile? Dacă nu se cade de acord în problema comunității defensive europene, parlamentul trebuie dizolvat imediat. Vorbărie multă nu are nici un rost". Tonul energic al junelui adenauerist a lămurit misterul: „parlamentul" de la Viena nu este decît una din numeroasele încercări pe care cercurile conducătoare din S.U.A. și sateliții lor le fac pentru a atenua împotrivirea față de „comunitatea defensivă europeană".

S-a întîmplat însă că în rîndurile delegaților s-au găsit unii care s-au temut să voteze pentru „comunitatea defensivă europeană". Un asemenea fapt nu-l puteau sconta cei care puseseră la cale mascarada de la Viena. Doar, așa precum a scris ziarul francez „L'Observateur", cercuri apropiate Departamentului de Stat al S.U.A. au cheltuit pentru această acțiune 200 milioane de franci numai în decursul unui singur an.

Din adunarea de acum 12 ani de la Viena nu au mai rămas decît cîteva hîrțoage și fotografii care amintesc de o mascaradă hitleristă. Adunarea recentă de la Viena nu va avea nici ea o soartă mai bună.

Tineretul european și-a exprimat clar poziția sa: conferința de la Berlin din 18 și 19 mai care a reunit pe adevărații reprezentanți ai tinerilor din Europa s-a pronunțat împotriva „comunității defensive europene".

Tineretul nu va îmbrăca niciodată uniforma „armatei europene".

E. O.

Desen de B. Prorocov

Analfabetismul în Pakistan

In ultima vreme se vorbește în ziare foarte mult despre Pakistan, despre alianțele agresive pe care le-a încheiat cu Statele Unite și cu Turcia, despre servilismul guvernului pakistanez față de imperialiștii americani. Ziarele burgheze însă nu suflă un cuvînt despre cei ce sînt adevărații stăpîni ai Pakistanului, despre muncitorii și țăranii acestei țări ținută în neagra robie. Nu se bucură de o viață mai bună nici copiii milioanelor de pakistanezi. Puțini dintre ei știu ce înseamnă bucuria de a descifra primele slove sau de a așterne prima literă pe un caiet. Un recensămînt efectuat chiar de cercurile oficiale a arătat că 76,2 la sută din populație este analfabetă.

Chiar și în puținele școli care funcționează condițiile sînt de așa natură încît ele fac aproape imposibilă învățătura. Un bordei la marginea satului, fără geamuri, fără uși. Acoperișul a fost demult luat de vînturi. Bănci nu există. Copiii stau pe podeaua acoperită cu iarbă. Și o astfel de școală trebuie să deservească de obicei 4—5 sate. Invățătorul are o leafă mizeră și trăiește mai mult din ceea ce aduc elevii. Multe școli funcționează în aer liber. Dealtfel nu este o situație mai bună nici în alte țări coloniale și dependente unde există milioane și milioane de analfabeți. Iată numai cîteva cifre: în Indonezia 80% din populație este analfabetă, în Africa de sud 90%, în Africa apuseană 90%, în Egipt 80%...

Suferințele le întunecă copilăria

„De trei ori mai multe sicrie decît leagăne"

Sub acest titlu semnificativ ziarul austriac „Oesterreichische Volksstimme" arată că la Viena au murit de trei ori mai mulți copii decît s-au născut într-un an. In total într-un an au murit în Austria din cauza a diferite boli 6300 copii în vîrstă pînă la 1 an.

Cauzele acestei situații sînt lesne de înțeles. In primul rînd este vorba de mizeria oamenilor muncii austriaci care nu au cu ce să-și hrănească copiii și nici să le dea îngrijire medicală. Pe de altă parte asistența sanitară este aproape inexistentă. In întreaga Austrie de Jos nu există nici un spital de copii, iar într-unul din marile orașe ale țării, Sankt Polten, funcționează numai o singură secție pentru tratamentul copiilor cu o capacitate de numai 20 de locuri.

Școli britanice

S-ar putea crede că în țările mari din lumea capitalistă situația este mai bună. Dar faptele arată cu totul altceva. Căci dacă în Anglia se găsesc milioane de lire pentru înarmare în schimb pentru învățămînt se găsesc mereu mai puțini bani. Nu e de mirare deci că 46 la sută dintre toți școlarii englezi sînt nevoiți să învețe în clase arhipline.

In descrierile lui Dichens asupra înspăimîntătoarelor școli din unele regiuni ale Angliei se potrivesc perfect și astăzi. Astfel Uniunea națională a profesorilor englezi arată că în multe școli elevii sînt nevoiți în timpul lecțiilor să stea în picioare sau pe podea. Iar o comisie specială care a cercetat una din școlile din orașul Milton a întîlnit o clădire pe jumătate dărîmată, cu geamuri sparte, ușile și băncile stricate.

Mai grea este situația la sate. 14.000 școli sătești se află în aceiași stare ca în urma cu 50 de ani.

Aceiași situație dar cu alte cifre este valabilă și pentru Statele Unite sau Franța unde există deosebit de mulți analfabeți, iar școlile existente nu oferă nici cele mai elementare condițiuni de învățătură.

La toate acestea trebuie adăogată discriminarea ce se face la primirea în școli, în general, neavînd succes decît fiii oamenilor bogați.

„Ochelari radar..."

„Ochelari radar, pistoale atomice, și receptoarele și transmițătoarele de gînduri au cucerit o victorie hotărîtoare asupra pălăriilor cowboy, lassourilor și revolverelor" scrie ziarul vest german „Nürenberg Nachrichten" care publică și clișeul de mai jos. După cum se vede asemenea jucării sînt oferite copiilor în lumea capitalistă. Cuțitele și gioantele au luat locul ursuleților și păpușilor. Și jucăriile menite să educe criminali și hoți, purtînd cunoscuta inscripție „Made in U.S.A.", sînt astfel prezentate de ziarul burghez englez „News Chronicle": „Un baston polițist pentru copii, ușor și comod care poate fi folosit și ca armă ucigătoare dacă capătul gol va fi umplut cu plumb, nisip sau ceva greu". Iar în reclama „Cuțitului pentru copii" se spune: „Apasă pe un buton și va ieși o lamă de oțel călit... Pistolul de suflat cu ajutorul căruia poate fi omorît un om de la distanța de 20 de metri". Acestea sînt numai cîteva jucării ucigătoare oferite copiilor alături de filme cu gangsteri, de literatura crimei și desfrîului, de educația militaristă din școli.

...Urmări

Efectul educației criminale date copiilor și tineretului în țările capitaliste pot fi urmărite zilnic în presa capitalistă. Rubrica faptelor diverse este plină cu informații una mai senzațională decît cealaltă asupra furturilor, crimelor, și banditismelor comise de copii și tineri.

. . . O adolescentă după ce a vizionat o serie de teletransmisiuni înspăimîntătoare, a sugrumat un copilaș în leagăn fiindcă nu o lăsa să doarmă...

...Un băiat din Sietel a turnat benzină peste doi copii mici și le-a dat foc pentru a se delecta cu chinurile și țipetele lor sfîșietoare.

...Johny Hill, un băiețel din New-York, după ce a văzut un film cu crime, a citit un comics, a ascultat la radio piesa „Eu sînt ucigașul", a împlîntat cuțitul în abdomenul unui coleg de clasă.

Și acestea sînt numai cîteva exemple. Cifrele statistice prezintă o imagine grăitoare, generală. Astfel într-un an în Statele Unite 30 la sută din crimele descoperite au fost comise de copii și adolescenți. Iar însăși un ministru american declara într-un interviu acordat revistei reacționare „News Week" că în ultimii cîțiva ani în unele părți ale țării criminalitatea în rîndul copiilor a crescut cu 50 la sută iar pe întreaga țară cu 29 la sută.

Aceiași situație e și în alte țări capitaliste. Astfel în Anglia într-un an 25 la sută din furturile cu spargeri au fost săvîrșite de copii între 8—10 ani.

Acestea sînt faptele și ele sînt deosebit de grăitoare dovedind că în condițiile isteriei războinice, în condițiile educației criminale copiii nu cunosc nimic din bucuriile copilăriei, trăind într-o permanentă atmosferă de teamă.

Intre un copil și... o pisică siameză

Intr-unul din numerele sale revista reacționară americană „U.S., News and World Report" se ocupă de o pisică siameză și... un copil. Ce legătură poate exista? Gîndurile te duc la una singură: un copil se joacă cu o pisică siameză. A devenit doar clasică fotografia unui micuț jucîndu-se cu o pisică sau cu un cățeluș...

Dar vai, totul e atît de banal. Ce i-ar interesa pe redactorii de la „United States News and World Report" o asemenea poză. Doar este știut că „U.S. News and World Report" se adresează unui cerc restrîns și select de bussinesmani. Față de celelalte ziare și reviste ale lui Hearst sau McCormick „U.S. News" se deosebește prin faptul că spune lucrurilor pe nume neavînd nevoie de obișnuita fațadă demagogică.

O imagine tipică a vieții copiilor în lumea capitalistă.

Așa că acest principiu a fost respectat și în chestiunea copilului și a pisicii siameze.

„U.S. News" nu se interesează de frumusețea pisicii siameze sau de gingășia copilului ci face calcule în dolari.

Compară cu seriozitate prețul unei pisici cu acela al unui copil japonez. Unii vor crede poate că e o greșeală, că de obicei se fac calcule referitoare la brînză sau ridichi sau în „U.S. News" pentru petrol sau cauciuc. Acum însă redacția s-a ocupat și de prețul unui copil. Și în „U.S. News" găsim un larg articol asupra acestui subiect.

„... O pisică siameză de două luni se vinde cu 30 de dolari, iar o fetiță dintr-o familie de țărani săraci costă 22 de dolari". Deci

Profit — 8 dolari la copil.

Calculele merg însă mai departe. Profitul scade căci „un băiețaș vinjos care vrea să muncească se poate vinde cu un preț ceva mai bun".

Insă, dacă față de o pisică siameză un copil costă mai puțin cu 7 dolari, față de un cîine ciobănesc situația e cu totul alta căci scrie „U.S. News" „un cîine ciobănesc german costă 50 de dolari".

Profit = 28 dolari.

Și trăgînd concluzia la acest calcul în revistă se scrie că „fetița de zece ani care vine de la țară la oraș poate fi cumpărată cu mult mai ieftin decît un cățel". Iar noi am putea completa „ce fericire să fii un cîine" prin aceasta fără a face vreo aluzie la redactorii de la „U.S. News" sau la vreo personalitate politică americană.

Cum pot fi folosiți cît mai bine cei 22 dolari = prețul unui copil? „U.S. News" răspunde că pentru acești bani obții: „o servitoare, o vînzătoare într-o ceainărie, care sînt de fapt bordeluri camuflate, un băiețaș pentru munca în mine sau în fabrică".

Perspectivele negoțului: „Lipsa de hrană și de lucru se va face și mai simțită... Cînd aceasta se va întîmpla prețul copiilor japonezi va scădea la limita cea mai joasă din perioada de după război" scriu satisfăcuți codoșii literari ai comerțului de carne vie de la „U.S. News".

Intr-adevăr „la limita cea mai joasă" scad prețurile copiilor și „la limita cea mai urcată" (ca să ne exprimăm în termeni financiari) crește ura și mînia fiecărui om care își amintește de copilărie, care iubește copilul fie că se joacă pe bulevardul Pușchin, ori în Bois de Boulogne sau în Piața Imperială din Tokio.

S. B.

300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia

Parada militară şi demonstraţia oamenilor muncii din Moscova

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite:

Popoarele Uniunii Sovietice sărbătoresc cu însufleţire cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia. Această remarcabilă dată constituie o mare sărbătoare a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, strîns unite printr-o prietenie frăţească într-o familie multinaţională unită.

La 30 mai, în cinstea acestui eveniment istoric au avut loc la Moscova o paradă militară şi o demonstraţie a oamenilor muncii din capitala sovietică.

In Piaţa Roşie, al cărei veşmînt de sărbătoare vorbeşte despre prietenia popoarelor, fîlfîie steagurile de stat ale U.R.S.S. şi republicilor unionale. Pe clădirea din faţa Kremlinului, împodobită cu ghirlande de verdeaţă, se pot vedea basoreliefuri înfăţişînd pe V. I. Lenin şi I. V. Stalin şi frumoase panouri în culori vii.

In Piaţa Roşie, împreună cu deputaţii Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., cu inovatorii din întreprinderile industriale din Moscova, cu oamenii de ştiinţă şi cultură din capitală, se află numeroşi oaspeţi — soli ai poporului ucrainean şi reprezentanţi ai oamenilor muncii din celelalte republici unionale, care au participat la sesiunea jubiliară din 29 mai a Sovietului Suprem al Federaţiei Ruse.

Sînt de asemenea de faţă delegaţia Seimului Republicii Populare Polone, membri ai delegaţiilor străine sosite la Moscova la invitaţia organizaţiilor obşteşti sovietice şi membri ai corpului diplomatic.

In tribuna Mausoleului iau loc conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Guvernului Sovietic, mareşali, amirali. Comandantul paradei este generalul de armată K. S. Moskalenko. Parada este primită de N. A. Bulganin, ministrul apărării al U.R.S.S., mareşal al Uniunii Sovietice.

După ce a trecut în revistă trupele şi le-a felicitat cu prilejul marii sărbători a prieteniei popoarelor, N. A. Bulganin s-a urcat la tribună şi a rostit o cuvîntare:

Tovarăşi soldaţi şi matrozi, sergenţi şi cartnici!

Tovarăşi ofiţeri, generali şi amirali!

Scumpi soli ai marelui popor ucrainean şi ai republicilor sovietice frăţeşti!

Scumpi oaspeţi de peste hotare!

In numele Guvernului Sovietic şi al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă salut şi vă felicit cu prilejul memorabilei sărbători istorice — Ziua celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Gloriosul jubileu, marcat în aceste zile în întreaga Ţară Sovietică, constituie o mare sărbătoare naţională a popoarelor ucrainean şi rus, o sărbătoare a tuturor popoarelor marii noastre Patrii.

In trecutul îndepărtat datorită condiţiilor ce se creaseră, popoarele ucrainean şi rus au fost rupte vreme îndelungată unul de altul. Profitînd de această izolare, cuceritorii străini au sfîşiat şi au jefuit pămîntul ucrainean. Poporul ucrainean iubitor de libertate, nu a îngenunchiat însă în faţa străinilor şi a luptat eroic cu arma în mînă pentru independenţa sa.

In aceste condiţii, cu 300 de ani în urmă Rada de la Pereiaslav a luat hotărîrea istorică cu privire la reunirea Ucrainei cu Rusia. Această hotărîre a deschis o nouă epocă în viaţa popoarelor ucrainean şi rus.

Reunirea celor două mari popoare slave a contribuit la lărgirea colaborării lor militare, economice şi culturale; ea a avut o influenţă hotărîtoare asupra întăririi puterii şi prestigiului internaţional al Rusiei şi Ucrainei. Unit pe veci cu Rusia, poporul ucrainean a căpătat posibilitatea dezvoltării sale naţionale. In zilele festivităţilor întregului popor, consacrate reunirii Ucrainei cu Rusia, nu putem să nu vorbim despre marele merit ce-i revine eminentului fiu al poporului ucrainean — Bogdan Hmelniţki — în înfăptuirea acestui eveniment. Exprimînd cele mai sacre gînduri şi aspiraţii ale poporului său, el a luptat cu perseverenţă pentru reunirea Ucrainei cu Rusia şi a atins acest scop măreţ.

Bogdan Hmelniţki a fost un conducător talentat al poporului său, un remarcabil om de stat şi comandant de oşti. Sub conducerea sa, forţele de eliberare naţională ucrainene au scăpat Ucraina de primejdia înrobirii străine.

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în ţara noastră a fost instituit ordinul „Bogdan Hmelniţki". In felul acesta numele glorios al comandantului de oşti ucrainean a fost pus alături de numele celebrilor comandanţi de oşti, fii ai poporului rus, cum sînt: Suvorov, Kutuzov, Uşakov, Nahimov, Alexandr Nevski.

După reunirea Ucrainei cu Rusia, prietenia frăţească a celor două popoare de acelaşi sînge s-a călit şi s-a întărit în decurs de multe decenii în lupta comună împotriva duşmanilor din afară, precum şi împotriva duşmanului comun al oamenilor muncii — absolutismul ţarist, moşierii şi capitaliştii.

In urma Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie poporul ucrainean a creat un stat naţional suveran — Republica Sovietică Socialistă Ucraineană.

In familia unită a popoarelor sovietice, poporul ucrainean, sub conducerea partidului comunist, a obţinut succese remarcabile în construcţia de stat, economică şi culturală, a transformat Ucraina Sovietică într-o puternică republică industrial-colhoznică. In Ucraina a fost creată o industrie puternică şi foarte dezvoltată, o agricultură mecanizată înaintată; cultura socialistă cu adevărat populară a atins o înflorire fără seamăn. Una din cele mai mari realizări ale Ucrainei sovietice a fost unirea tuturor pămînturilor ucrainene într-un singur stat, în urma cărui fapt Republica Sovietică Socialistă Ucraineană a devenit unul din cele mai mari state din Europa.

In anii Puterii Sovietice, prietenia frăţească dintre popoarele ucrainean şi rus s-a întărit şi mai mult. Această prietenie s-a consolidat în munca comună pentru construirea societăţii socialiste şi a fost cimentată cu sîngele vărsat în lupta comună pentru libertate şi independenţă în anii intervenţiei militare străine şi în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, popoarele ucrainean şi rus, ca şi toate popoarele puternicei noastre Patrii, păşesc cu încredere înainte, pe calea spre viitorul luminos al omenirii — comunismul.

Ca urmare a înfăptuirii politicii naţionale sovietice, bazată pe învăţătura şi poruncile marelui nostru conducător şi învăţător, Vladimir Ilici Lenin, în ţara noastră s-a realizat unirea strînsă, fără precedent, a naţiunilor libere, socialiste. Prietenia popoarelor a devenit la noi o puternică forţă motrice a societăţii sovietice, izvorul forţei şi tăriei statului nostru. Glorioasele noastre forţe armate în rîndurile cărora servesc fiii numeroaselor naţionalităţi ale Uniunii Sovietice, constituie o vie întruchipare a prieteniei frăţeşti şi a tovărăşiei de arme a popoarelor U.R.S.S.

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat a popoarelor ucrainean, rus şi a tuturor popoarelor ţării noastre!

Trăiască puternica noastră Patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste!

Trăiască gloriosul nostru partid comunist — inspiratorul şi organizatorul tuturor victoriilor noastre!

La aceste urări soldaţii şi ofiţerii răspund cu puternice urale. Răsună salvele de artilerie trase în semn de salut, ce se contopesc cu melodia înălţătoare a Imnului de Stat al Uniunii Sovietice.

Parada este deschisă de elevii Academiilor militare. Defilează ofiţeri-aviatori, tanchişti, artilerişti. Mulţi dintre ei poartă pe piept ordine cu care patria i-a distins pentru faptele lor de arme. In coloanele lor pot fi văzuţi ostaşi ruşi care au participat la eliberarea Ucrainei de sub jugul cotropitorilor fascişti, precum şi ostaşi ucraineni care împreună cu întregul popor sovietic au barat cu pieptul lor în toamna anului 1941 cotropitorilor fascişti calea spre Moscova.

Forţele armate ale Ţării Sovietice, în rîndurile cărora servesc fiii numeroaselor naţionalităţi ale Uniunii Sovietice, sînt o vie întruchipare a prieteniei frăţeşti şi a tovărăşiei de arme a popoarelor U.R.S S.

Ostaşii sovietici dau dovadă de o excelentă pregătire militară, de hotărîrea de a îndeplini cu cinste misiunea lor nobilă — a sta de strajă muncii paşnice a poporului sovietic.

După parada militară a urmat demonstraţia oamenilor muncii.

Demonstraţia a fost deschisă de o coloană de stegari. Ei purtau steagurile Moscovei, steagurile de Stat al Uniunii Sovietice şi ale celor 16 Republici unionale. In sunetele fanfarei prin faţa străvechilor ziduri ale Kremlinului trec cîntînd într-un şir nesfîrşit locuitorii Moscovei. O coloană de demonstranţi poartă un panou uriaş pe care sînt scrise cuvintele: „Trăiască cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia".

Piaţa Roşie seamănă cu un frumos covor uriaş, ţesut de un maistru iscusit. Sînt nesfîrşite cifrele „300" şi cuvintele — „In veci împreună" prin care poporul ucrainean şi-a exprimat cu trei secole în urmă voinţa de a se reuni cu marele popor rus. Deasupra coloanelor se văd portretele făuritorului statului sovietic multinaţional — V. I. Lenin, şi ale continuatorului cauzei lui — I. V. Stalin.

Demonstranţii poartă portretele conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi ai Guvernului Sovietic.

Pretutindeni se înalţă panouri frumoase, consacrate frăţiei dintre popoarele rus şi ucrainean, prieteniei popoarelor Ţării Sovietice.

Sute de mii de oameni ai muncii au trecut la 30 mai prin Piaţa Roşie, marcînd marea sărbătoare naţională a popoarelor Ţării Sovietice. Ei au demonstrat măreaţa unitate a poporului, Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic, forţa prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele U.R.S.S.

Recepţia de la Kremlin

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite:

La 30 mai, Prezidiul Sovietului Suprem şi Consiliul de Miniştri al R.S.F.S.R. au oferit o mare recepţie la Kremlin în cinstea celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

In sala Gheorghi din marele Palat al Kremlinului s-au adunat membrii guvernului U.R.S.S., membrii C.C. al P.C.U.S., membrii guvernului R.S.F.S.R., delegaţia R.S.S. Ucrainene şi delegaţiile celorlalte republici unionale sovietice sosite pentru a participa la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., deputaţi ai Sovietelor Supreme al U.R.S.S. şi R.S.F.S.R., fruntaşi de la întreprinderile industriale şi şantierele de construcţie din Moscova, lucrători din agricultură, reprezentanţi de seamă ai Armatei Sovietice, ştiinţei, artei, culturii.

Cei prezenţi au salutat cu aplauze furtunoase apariţia în sală a lui G. M. Malenkov, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, N. M. Şvernik, A. I. Kiricenko, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, M. P. Tarasov, A. M. Puzanov, D. S. Korotcenko, N. T. Kalcenko.

Cei de faţă au primit cu aplauze puternice cuvintele de salut rostite de N. S. Hruşciov şi M. P. Tarasov.

In timpul recepţiei, în sala Gheorghi şi-a făcut apariţia V. M. Molotov sosit chiar atunci de la Geneva. El a fost întîmpinat cu căldură de cei prezenţi.

Mesajul adresat Sovietului Suprem al R. S. F. S. R. şi Consiliului de Miniştri al R. S. F. S. R. de către Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S., Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al P.C.U.S.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite textul mesajului de salut adresat Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse şi Consiliului de Miniştri al Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută călduros pe muncitorii, colhoznicii, intelectualii, pe toţi oamenii muncii din Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă şi îi felicită cu prilejul marii sărbători a familiei unite a popoarelor din Patria noastră socialistă — cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Legături de prietenie multiseculare de nezdruncinat unesc cele două mari popoare slave — rus şi ucrainean. Popoarele frăţeşti au dus această prietenie luminoasă şi indestructibilă prin încercările grele ale veacurilor. Ele au dezvoltat-o şi au întărit-o pe baza originei comune, a apropierii de limbă, a vechilor legături economice, politice şi culturale, în lupta lor comună de eliberare împotriva duşmanilor comuni. Năzuinţa permanentă spre unitate strînsă şi alianţă veşnică a celor două popoare frăţeşti a fost încununată prin memorabilul act istoric, proclamat de Rada din Pereiaslav.

Reunirea Ucrainei cu Rusia a corespuns intereselor şi aspiraţiilor fundamentale ale ruşilor şi ucrainenilor; ea a avut o uriaşă însemnătate progresistă pentru aceste popoare frăţeşti. Poporul ucrainean a fost salvat de primejdia înrobirii străine şi a dobîndit posibilitatea dezvoltării sale naţionale. In poporul ucrainean, poporul rus a cîştigat un prieten credincios. Ca rezultat al reunirii au crescut nemăsurat forţa, puterea şi prestigiul internaţional al Statului rus, care a devenit un centru şi un reazim pentru popoarele frăţeşti în lupta împotriva duşmanilor din afară.

Poporul rus s-a acoperit de gloria de purtător al marilor idei revoluţionare de libertate şi progres în lupta împotriva absolutismului ţarist, a moşierilor şi burgheziei. Sub conducerea Partidului Comunist, întemeiat de marele geniu al omenirii, Vladimir Ilici Lenin, proletariatul rus a unit strîns pe oamenii muncii din Rusia şi i-a condus la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

La această luptă eroică a participat activ proletariatul ucrainean — unul din cele mai mari şi combative detaşamente ale clasei muncitoare din Rusia. Victoria Revoluţiei Socialiste a eliberat pentru totdeauna popoarele din ţara noastră de sub jugul social şi naţional, a pus temeliile prieteniei de nezdruncinat între popoare, a colaborării lor strînse şi ajutorului reciproc în construirea societăţii comuniste.

Credincios ideilor politicii naţionale leniniste-staliniste, poporul rus a acordat un ajutor generos tuturor popoarelor din U.R.S.S. în crearea şi întărirea vieţii lor de stat, în dezvoltarea economiei şi culturii. In alianţă cu marele popor rus, în familia frăţească a popoarelor din puternica Uniune Sovietică, poporul ucrainean şi-a realizat năzuinţa de veacuri spre reunirea tuturor pămînturilor ucrainene într-un Stat ucrainean sovietic unic. Ucraina a devenit una din republicile sovietice înaintate — o republică a cărbunelui şi metalului, a unei puternice industrii constructoare de maşini, un mare grînar al Uniunii Sovietice, unul din cele mai mari state din Europa.

Ca rezultat al victoriei socialismului, prietenia popoarelor din ţara noastră s-a transformat într-o forţă puternică, de nebiruit. Această prietenie s-a călit şi s-a întărit şi mai mult în focul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Niciodată nu va apune gloria faptelor de arme ale poporului rus. Bărbăţia şi fermitatea lui fără seamăn în apărarea Patriei socialiste, eroismul lui pe fronturi fără precedent în istorie, şi munca plină de abnegaţie în spatele frontului i-au cucerit recunoaşterea generală ca popor de seamă.

Măreţele realizări ale poporului rus în dezvoltarea economiei şi culturii trezesc un sentiment de mîndrie în inimile tuturor popoarelor sovietice. Puterea industrială mereu crescîndă a Moscovei şi Leningradului, a Uralului şi a regiunii Volgăi, a Siberiei şi Orientului îndepărtat, agricultura socialistă a Federaţiei Ruse care creşte şi se întăreşte apar în aceste zile memorabile ca o vie întruchipare a puterii Patriei noastre socialiste care păşeşte spre comunism.

Realizările remarcabile ale poporului rus, ale poporului ucrainean, ale tuturor popoarelor din Uniunea Sovietică strîns unite în jurul Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic, însufleţesc pe oamenii muncii din întreaga lume în lupta lor de eliberare de sub robia capitalistă, insuflă încredere în victoria forţelor lagărului păcii, democraţiei şi socialismului.

Prietenia de nezdruncinat a popoarelor rus şi ucrainean şi a tuturor popoarelor din U.R.S.S., cimentată prin sîngele vărsat în lupta împotriva duşmanilor comuni, cimentată prin munca constructivă creatoare şi prin ajutorul reciproc, reprezintă una din cele mai mari cuceriri a ţării noastre, o mare forţă dătătoare de viaţă în lupta pentru comunism.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice îşi exprimă încrederea că poporul rus şi toate popoarele din Federaţia Rusă vor întări şi de acum înainte neobosit puterea glorioasei noastre Patrii, îşi vor dedica toate forţele, energia şi iniţiativa cauzei dezvoltării continue a industriei grele, avîntului puternic al agriculturii, producţiei articolelor de consum popular, ridicării necontenite a bunăstării oamenilor muncii.

Trăiască Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă!

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat a popoarelor rus, ucrainean şi a tuturor popoarelor ţării noastre!

Trăiască şi înflorească glorioasa noastră Patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — bastionul de neînvins al păcii în întreaga lume!

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, sub conducerea Partidului Comunist, înainte spre victoria comunismului!

PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.
CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.
COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

Sesiunea Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 mai a avut loc la Moscova în Marele Palat al Kremlinului Sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al Federaţiei Ruse, consacrată remarcabilului eveniment din viaţa popoarelor Ţării Sovietice — cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Deasupra Palatului Kremlin a fost înălţat steagul Federaţiei Ruse — prima între Republicile Sovietice frăţeşti egale.

Intîmpinaţi cu aplauze furtunoase prelungite, în lojile guvernului iau loc: G. M. Malenkov, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, N. M. Şvernik, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, membrii Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. şi ai Guvernului R.S.F.S.R., reprezentanţii delegaţiilor Ucrainei şi ai celorlalte republici unionale, delegaţii ale oraşelor Moscova, Leningrad şi Stalingrad, precum şi oaspeţii din Republica Populară Polonă.

Sesiunea jubiliară este deschisă printr-o scurtă cuvîntare introductivă rostită de L. N. Soloviov, preşedintele Sovietului Suprem al R.S.F.S R. In sală nu încetează mult timp aplauzele cînd preşedintele anunţă primirea mesajului de salut adresat Sovietului Suprem şi Consiliului de Miniştri ale R S F.S R. de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniştri al U R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Ovaţiile izbucnesc cu o nouă putere cînd se dă citire decretului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R S S. cu privire la decorarea Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse cu Ordinul Lenin.

A. M. Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S F.S R., a prezentat un amplu raport cu privire la cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia.

După ce a vorbit pe larg despre marea însemnătate istorică a actului reunirii Ucrainei cu Rusia, raportorul s-a ocupat de lupta comună a popoarelor ucrainean şi rus pentru victoria Marei Revoluţii Socialiste din Octombrie, de munca lor constructivă susţinută îndreptată spre construirea comunismului, de succesele obţinute în economia şi cultura Ucrainei şi Federaţiei Ruse. Cuvintele raportorului privitoare la faptul că nu există în lume forţă care să poată întoarce roata istoriei şi să zdruncine alianţa popoarelor rus şi ucrainean, alianţa tuturor popoarelor Ţării Sovietice libere, au fost întîmpinate de deputaţii şi oaspeţii prezenţi în sală cu aplauze îndelungate.

Participanţii la sesiunea jubiliară au adoptat cu o mare însufleţire un mesaj de salut adresat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care este exprimată voinţa oamenilor muncii din Federaţia Rusă de a lupta pentru succese continue în economia naţională a ţării.

S-a dat apoi cuvîntul conducătorului delegaţiei ucrainene A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Ucraina. In numele poporului ucrainean de 42 milioane, el transmite marelui popor rus, tuturor popoarelor Federaţiei Ruse, oamenilor muncii din Moscova un fierbinte salut frăţesc şi o felicitare cordială cu prilejul marei şi fericitei sărbători.

La cuvîntul Dembovski şeful delegaţiei Seimului Republicii Populare Polone.

Alianţa frăţească şi prietenia dintre Republica Populară Polonă şi Uniunea Sovietică — a declarat Dembowski — joacă un rol important în lupta pentru pace. Poporul polonez luptă şi va lupta împreună cu întregul lagăr al păcii şi democraţiei pentru îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale, pentru dreptul popoarelor la autodeterminare şi suveranitate, pentru zădărnicirea planurilor imperialiste de aţîţare a unui nou război şi reînviere a militarismului german, pentru asigurarea securităţii colective în Europa, pentru o politică de colaborare internaţională.

Sesiunea a fost salutată de conducătorii delegaţiilor Republicilor Bielorusă, Uzbecă, Kazahă, Gruzină, Moldovenească şi ale celorlalte republici frăţeşti.

Cu nestăvilit entuziasm participanţii la sesiune au adoptat un mesaj de salut adresat poporului ucrainean.

Inchizînd sesiunea jubiliară, L. N. Soloviov, preşedintele Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a exprimat calde mulţumiri tuturor reprezentanţilor republicilor unionale frăţeşti, al oraşelor-erou şi delegaţilor Seimului statului polonez, pentru felicitările şi saluturile adresate poporului rus cu prilejul sărbătoririi celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Concertul de la Teatrul Mare al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 mai a avut loc la Teatrul Mare al Uniunii Sovietice un concert dat în cinstea participanţilor la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia. Programul bogat şi variat a fost alcătuit din cîntece şi dansuri populare ruse, ucrainene şi bieloruse, din lucrări din muzica clasică şi ale compozitorilor contemporani.

Concertul, de un înalt nivel artistic, s-a bucurat de un deosebit succes.

La concert au luat parte G. M. Malenkov, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, N. M. Şvernik, A. I. Kiricenko, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, A. M. Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., M. P. Tarasov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., N. T. Kalcenko, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.S. Ucrainene, D. S. Korotcenko, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, deputaţi ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., miniştri ai U.R.S.S., R.S.F.S.R. şi R.S.S. Ucrainene, delegaţia R.S.S. Ucrainene, delegaţiile Republicilor Unionale Frăţeşti, membri din activul de partid şi sovietic din oraşul Moscova, reprezentanţi ai întreprinderilor, oameni de ştiinţă, literatură şi artă. La concert au luat de asemenea parte delegaţia Seimului Republicii Populare Polone precum şi membrii corpului diplomatic.

Punerea pietrei fundamentale a unui monument la Moscova

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 mai a avut loc la Moscova punerea pietrei fundamentale a unui monument în cinstea împlinirii a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia.

La orele 10 dimineaţa urcă la tribună membri al guvernului R.S.F.S.R. şi al Ucrainei, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti din Capitală. Mihail Iasnov, preşedintele Sovietului Moscova declară deschis mitingul consacrat punerii pietrei fundamentale a monumentului. Se dă cuvîntul lui Alexandr Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.

A luat apoi cuvîntul Ivan Kapitonov, secretar al Comitetului Moscova al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Participanţii la miting au întîmpinat călduros cuvîntarea rostită de Nikifor Kalcenko, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Ucrainene.

Şedinţa din 31 mai a conferinţei de la Geneva

GENEVA 31 (Agerpres). —

După cum transmite agenţia France Presse, la sfîrşitul şedinţei restrînse din 31 mai a conferinţei miniştrilor afacerilor externe de la Geneva a fost dat publicităţii următorul comunicat:

„In şedinţa restrînsă din 31 mai, cei nouă delegaţi au continuat examinarea posibilităţii restabilirii păcii în Indochina.

S-a adus la cunoştinţa delegaţilor că la 1 iunie va avea loc o reuniune preliminară între reprezentanţii militari ai celor două părţi beligerante pentru a pregăti consfătuirea reprezentanţilor celor două comandamente.

Viitoarea şedinţă restrînsă va avea loc la 2 iunie".

Conferinţa de presă a delegaţiei sovietice la Geneva

GENEVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 mai, după încheierea şedinţei celor nouă delegaţii, consacrată discutării problemei privitoare la restabilirea păcii în Indochina, serviciul de presă al delegaţiei sovietice a organizat o conferinţă de presă pentru reprezentanţii presei care publică informaţii despre desfăşurarea conferinţei de la Geneva.

In cadrul acestei conferinţe de presă, L. F. Ilicev, şeful serviciului de presă al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a dat citire comunicatului adoptat în unanimitate la şedinţa din 29 mai, comunicat care a stîrnit un deosebit interes în rîndurile ziariştilor prezenţi.

Răspunzînd la numeroasele întrebări puse de ziarişti, reprezentantul delegaţiei sovietice a subliniat îndeosebi că înţelegerea dintre participanţii la conferinţă într-o serie de probleme referitoare la situaţia din Indochina despre care se vorbeşte în comunicat are o însemnătate pozitivă pentru desfăşurarea în viitor a lucrărilor conferinţei. Răspunzînd la una din întrebări, L. F. Ilicev a declarat că punctele enumerate în comunicat, asupra cărora s-a căzut de acord, au constituit obiectul unor discuţii preliminare amănunţite şi a înţelegerii între delegaţii. Pînă la şedinţa din 29 mai au avut loc o serie de întrevederi între şeful delegaţiei U.R.S.S., V. M. Molotov, şi şeful delegaţiei Angliei, A. Eden. In cursul acestor întrevederi au fost examinate problemele cuprinse în comunicat, printre care şi probleme deosebit de importante privind stabilirea unui contact între reprezentanţii celor două comandamente, atît la Geneva cît şi la faţa locului, aşa după cum a propus delegaţia U.R.S.S. încă la începutul problemei indochineze în şedinţele restrînse. Prezentînd această propunere, delegaţia sovietică a pornit de la faptul că, dat fiind caracterul complex al problemei în discuţie, este necesar un contact între cele două comandamente, atît la Geneva cît şi la faţa locului.

Fapte care nu pot fi ascunse

Delegaţia comandamentului suprem francez la Dien Bien Fu recunoaşte încălcarea de către francezi a acordului de evacuare a răniţilor

PEKIN 31 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite:

Delegaţia comandamentului suprem francez la Dien Bien Fu a făcut o declaraţie în care a confirmat că francezii „au încălcat fără avertisment" acordul din 13 mai privind evacuarea răniţilor. Reprezentanţii francezi mulţumesc pentru eliberarea a 858 de prizonieri de război răniţi şi aduc mari laude personalului medical al Armatei Populare Vietnameze. Declaraţiile prizonierilor sînt cuprinse în raportul publicat în comun de reprezentantul înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze şi reprezentantul comandamentului suprem al corpului expediţionar francez din Indochina cu privire la evacuarea prizonierilor de război răniţi din corpul expediţionar francez, eliberaţi de înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze între 13 şi 26 mai.

Iată ce se spune în parte în acest raport comun:

1) Delegaţiile celor două comandamente supreme, al Armatei Populare Vietnameze şi al corpului expediţionar francez, au ajuns la un deplin acord cu privire la numărul răniţilor evacuaţi, care se cifrează la 858 oameni, printre care 624 europeni, 150 africani şi 84 vietnamezi; printre ei sînt 11 ofiţeri, 138 subofiţeri, şi 644 soldaţi.

2) Cele două delegaţii se consideră satisfăcute de eforturile depuse pentru realizarea evacuării rapide a răniţilor.

3) Delegaţia înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze consideră necesar să sublinieze următoarele fapte şi incidente; după eliberarea fortăreţei Dien Bien Fu, guvernul Republicii Democrate Vietnam urmînd politica umanitară a preşedintelui Ho Şi Min, a declarat la 10 mai 1954 că este gata să permită evacuarea prizonierilor de război grav răniţi din corpul expediţionar francez de la Dien Bien Fu.

La 11 mai 1954, înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze a adresat comandamentului suprem al corpului expediţionar francez un mesaj în care îi comunica hotărîrea sa de a elibera pe prizonierii de război grav răniţi din corpul expediţionar francez de la Dien Bien Fu, propunîndu-i să trimită o delegaţie la Dien Bien Fu.

La 13 mai 1954, delegaţia comandamentului suprem al corpului expediţionar francez, în frunte cu prof. Huard a fost primită de o delegaţie a înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze condusă de Kao Van Han, comandant de divizie adjunct din Armata Populară Vietnameză. Delegaţia comandamentului suprem al corpului expediţionar francez a transmis delegaţiei înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze propuneri care au fost primite imediat. In urma acestui fapt a fost definitivat acordul din 13 mai 1954.

La 17 mai, comandamentul suprem al corpului expediţionar francez, fără să avertizeze înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze, a încălcat în mod unilateral acordul din 13 mai şi a prezentat noi propuneri.

In ciuda acestor încălcări, înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze a continuat politica sa umanitară, respectînd acordul din 13 mai şi punînd la dispoziţie toate mijloacele pentru evacuare. Numai datorită acestui fapt, evacuarea răniţilor a putut fi continuată.

Evacuarea răniţilor, începută la 14 mai, s-a terminat la 26 mai, ora 15. Astfel, au fost evacuaţi 858 de răniţi.

Delegaţia comandamentului suprem francez confirmă că înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze a respectat cu stricteţe acordul din 13 mai. Acest acord a fost încălcat de către comandamentul suprem francez la 17 mai fără să avertizeze înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze. Delegaţia comandamentului suprem francez aduce un omagiu politicii umanitare a preşedintelui Ho Şi Min şi exprimă mulţumiri personalului Armatei Populare Vietnameze datorită căruia evacuarea răniţilor a putut fi realizată în cele mai bune condiţii, mulţumeşte în mod deosebit personalului medical al Armatei Populare Vietnameze pentru grija manifestată faţă de răniţii din corpul expediţionar francez din momentul căderii fortăreţei Dien Bien Fu şi pînă la plecarea de acolo.

Delegaţia comandamentului suprem francez are numai cuvinte de laudă pentru relaţiile personale stabilite, care au uşurat în mod considerabil îndeplinirea sarcinei ce a stat în faţa celor două delegaţii şi exprimă mulţumiri delegaţiei Armatei Populare Vietnameze pentru ospitalitatea acordată.

Intocmit în două exemplare la 27 mai 1954 la Dien Bien Fu.

In numele delegaţiei înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze: comandant de divizie adjunct KAO VAN HAN.

In numele delegaţiei comandamentului suprem al corpului expediţionar francez în Indochina: profesor HUARD.

In Consiliul Aliat pentru Austria

VIENA 31 — (Agerpres). — TASS transmite:

Şedinţa ordinară din 28 mai a Consiliului Aliat pentru Austria a fost prezidată de C. Yost, Inalt comisar ad-interim al S.U.A. în Austria. La şedinţă au participat: I. I. Ilicev, Inalt comisar al U.R.S.S. în Austria; J. Payart, Inalt comisar al Franţei şi G. Wallinger, Inalt comisar al Angliei.

La această şedinţă C. Yost, referindu-se la declaraţia făcută de I. I. Ilicev la ultima şedinţă a Consiliului Aliat şi la declaraţia făcută de acesta guvernului austriac, a încercat să ia apărarea organizaţiilor fasciste şi militariste care în ultima vreme şi-au intensificat în mod deosebit activitatea în zonele occidentale ale Austriei.

Reprezentantul american, nefiind în stare să dezmintă cele cuprinse în declaraţiile Inaltului comisar al U.R.S.S. şi eschivîndu-se de la discutarea fondului acestei chestiuni importante, a trecut la consideraţii de ordin general asupra tratatului cu Austria, încercînd totodată să absolve puterile occidentale şi guvernul austriac de răspunderea pentru tergiversarea semnării lui.

A luat apoi cuvîntul Inaltul comisar al U.R.S.S., I. I. Ilicev, care a respins cu hotărîre afirmaţiile neîntemeiate ale reprezentantului american. El a declarat:

In şedinţa din 14 mai a Consiliului Aliat am citat cazuri concrete de propagare făţişă în Austria a ideii nefaste a Anschlussului şi am amintit vizitele din ce în ce mai frecvente făcute în Austria de foşti generali şi ofiţeri hitlerişti, activizarea a fel de fel de organizaţii fasciste şi militariste în Austria, precum şi faptul că din zonele occidentale ale Austriei se introduc în zona sovietică literatură militaristă, diferite manifeste şi broşuri instigatoare şi provocatoare.

La şedinţa din 14 mai a Consiliului Aliat, deşi reprezentanţii celor trei puteri occidentale nu au tăgăduit însemnătatea problemelor ridicate de mine, iar reprezentantul S.U.A a recunoscut chiar că în zona americană din Austria au loc într-adevăr întîlniri soldăteşti şi demonstraţii ale foştilor soldaţi din armata hitleristă, cu toate acestea ei nu au sprijinit propunerea noastră.

In ciuda acordului cu privire la control şi a celorlalte hotărîri cvadripartite, în zonele occidentale ale Austriei au fost create şi îşi intensifică activitatea aşa-zisele uniuni soldăţeşti, conduse de nazişti activi şi de generali hitlerişti.

Uniunile soldăţeşti şi activitatea desfăşurată de ele se bucură de sprijinul şi protecţia partidelor guvernante şi a reprezentanţilor guvernului austriac.

Faptul că reprezentanul american a pus la actuala şedinţă a Consiliului Aliat problema declaraţiei Inaltului comisar sovietic în legătură cu încălcarea de către autorităţile austriace a acordului celor patru puteri cu privire la control, dovedeşte că autorităţile de ocupaţie ale S.U.A. nu numai că justifică comportarea ilegală a autorităţilor austriace, dar că ele însele au păşit pe calea încălcării făţişe a hotărîrilor cvadripartite cu privire la Austria.

I. I. Ilicev a prezentat spre examinare Consiliului Aliat următoarea propunere:

„Consiliul Aliat hotărăşte:

1) Să considere necesar ca înalţii comisari ai S.U.A., Angliei, Franţei şi U.R.S.S., călăuzindu-se după acordul cu privire la mecanismul de control în Austria, să ia fără întîrziere în zonele lor măsurile corespunzătoare pentru interzicerea activităţii organizaţiilor fasciste şi militariste.

2) Să avertizeze guvernul austriac de necesitatea aplicării cu stricteţe a acordului cu privire la control şi a celorlalte hotărîri cvadripartite cu privire la controlul în Austria, care interzice activitatea pe teritoriul Austriei a organizaţiilor fasciste şi militariste, precum şi propaganda ideii nefaste a Anschlussului".

Reprezentantul englez, eschivîndu-se de la discutarea fondului problemei, a negat fără nici un temei cazurile existente de încălcare în zona britanică de ocupaţie a Austriei a acordului cu privire la control şi a celorlalte hotărîri ale celor patru puteri de ocupaţie.

Reprezentantul francez, invocînd faptul că această problemă merită o studiere mai amănunţită, a prezentat un proiect propriu de rezoluţie şi a propus ca acest proiect să fie examinat în cadrul directoratului respectiv împreună cu proiectele de rezoluţie prezentate de reprezentanţii sovietic şi american.

Inaltul comisar al U.R.S.S. în Austria, I. I. Ilicev, a sprijinit propunerea reprezentantului francez de a se preda toate proiectele de rezoluţie directoratului respectiv pentru studierea lor suplimentară. Dar reprezentantul american, sprijinit de Inaltul comisar englez, a respins această propunere. In consecinţă, nu s-a adoptat nici o hotărîre în problema discutată.

REDACŢIA Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. Nr. 7.61 00, SECŢIA SCRISORI Tel Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel Nr. 5 38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.